

התורה של תיקון, סקירה ביקורתית

מאת שמעון עמית

תוכן העניינים

2	1. הקדמה
3	2. רקע
3	2.1 השם 'תיקון'
4	2.2 תורת השיקום המודרנית - Restorationism
6	2.3 תנועת המלקוש - Latter Rain
7	2.4 הרפורמציה השליחית החדשה - NAR
8	3. בסיס הפרשנות
8	3.1 התגלות
9	3.2 הלחמת תיאולוגיות
9	3.3 ניכוס נבואות
10	3.4 דרש
11	3.5 סיכום ביניים
11	4. תורת התיקון
12	5. שיקום חמשת התפקידים
12	5.1 הצוות השליחי
13	5.2 השגחה בפועל
13	3.3 מטרת השיקום
13	6. שיקום אחדות גוף המשיח בישראל
13	6.1 הבעיה: עצמאות הקהילות
14	6.2 הפתרון: סולם סמכות
15	6.3 ממשל ארצי: הועידה השליחית
16	6.4 ממשל מחוזי
17	6.5 קהילת העיר - Church of the City
17	6.6 סיכום ביניים
17	7. שיקום האחדות עם הקהילה הבינלאומית
18	7.1 ההורות היהודית של הקהילה
18	7.2 TJCII - הגויים מתיישרים
19	7.3 היהודים המשיחיים מאמצים
19	7.4 התיישרות = כניעה
19	7.5 פרי ההתיישרות: התגלות לעולם
20	8. התעוררות כלל-עולמית וישועת ישראל
21	9. חזרת האדון וגאולה עולמית
21	10. סיכום

1. הקדמה

לאחרונה אנו עדים לפעולות שנעשות מצידם של אנשים מתוך "תיקון" ו"רביבי ישראל", פעולות הנתפשות כמפלגות על-ידי חוגים לא מבוטלים בגוף המשיח בישראל. מדוע קם מנהיג וקורא לעצמו "שליח" או "שליח בכיר"? מדוע אנשים מ"תיקון" מקיימים קשר עם התיקון? מדוע דן ג'אסטר הקים את תנועת TJC2 בשיתוף עם נוצרים קתולים, אורתודוקסים ויהודים משיחיים? מדוע פועלים "רביבי ישראל" ו"תיקון" לשחזור הועידה השליחית הבכירה ממעשי השליחים פרק ט"ו?

התיאולוגיה אותה פיתחו השליחים של "תיקון" ו"רביבי ישראל" מסבירה את כל הפעולות האלו. היא מסבירה את המטרה הסופית אליה חותרים השליחים של "תיקון" ו"רביבי ישראל" ואת אבני הדרך שהניחו מייסדיהם לאורך ציר הזמן על מנת לקדם את התורה הזו. לתיאולוגיה שלהם יש השלכות על גוף המשיח בישראל, במידה ויצליחו לקדם אותה, מאחר והיא מטיפה לביטול עצמאות הקהילות והכפפתן לסמכויות שליחיות שיִקְבְּרוּ יחד לכוון ועידה שליחית בעלת סמכות רוחנית על גוף המשיח בישראל ובעולם. אלו הצהרות מרחיקות-לכת, אך משוכנע אנכי כי בתום קריאת החוברת הזו ישתכנע גם הקורא שטענות אלה הן רציניות.

במיסטיקה היהודית, 'תיקון' הוא מושג המגדיר את הצורך בשינוי דרכי האדם ברמת הפרט ("תיקון מידות") ותיקון אורחות האנושות ברמה עולמית ("תיקון עולם"). העולם "מקולקל" ושרוי בעוולה. יש לתקנם על-מנת להביא את העולם לשלמות. האחריות לתיקון עוולות העולם מוטלת על האדם, על ידי שינוי ערכים פנימי, חקיקה מתוקנת, קריאה בתהילים ותפילה. ככל שיצליחו הבריות לתקן את העולם, כך יקדמו את הגאולה המיוחלת. מדובר בפעולה אנושית שתביא לשלמות לפני הגאולה, ואף תקדם אותה.

הרוח הזאת נושפת בעורפו של ארגון "תיקון". התורה שאותה מלמדים ב"תיקון", ושעומדת מאחורי החזון הארגוני, היא "תורת התיקון". תורה זו מלמדת כי טרם חזרת האדון ישוע, מלכות אלוהים תתקן ותשוקם עלי אדמות עבור המשיח בידי משרתיו, שיכינו ויסעדו אותה לקראת בואו, ואף כתנאי לכך. דן ג'אסטר ואשר אינטרט, ממקימי ארגון תיקון, מלמדים כי שיקום מלכות אלוהים הרוחנית, שיקום גוף המשיח ושיקום הסמכות הרוחנית בגוף הם תנאים הכרחיים לחזרת האדון, ושבלעדיהם אין האדון יכול לחזור. פעולות אנושיות לשיקום גוף המשיח העולמי וסמכות השליחים בירושלים הם שלבים הכרחיים לקידום חזרת האדון. התניית הגאולה וחזרת האדון בפעולות הכנה אנושיות שזורים לאורכו ולרוחבו של לימוד השליחים של תיקון.

התיאולוגיה של השליחים איננה אזוטרית. להפך, השליחים מפיצים את תורתם בפרהסיה והיא נמצאת בהישג יד לכל דורש. האתגר הוא בריכוז החומרים לכדי תמונה אחת ברורה. בנוסף, השליחים מרבים להשתמש במונחים מעורפלים (Movements, Alignment, Streams, Networks, Relations, Spheres וכו'), דבר המקשה לעתים על הבנה ברורה של תורתם. השימוש במינוחים אלו נועד לשבור סטיגמות ולהשרות אווירה אישית ואותנטית, שאין מדובר בממסד או בפעילות פורמלית אלא ברשת של קשרים א-פורמליים הבנויים על אמון בין-אישי, הערכה וכניעה מרצון.

ב"סיפור של תיקון" (עמ' 2, פסקה ראשונה) מספר ג'אסטר: "למרות שלא הבנתי זאת אז, הגורל של אלוהים עברי היה להתמודד עם הנושאים הללו בצעירותי ולבסוף לפתח תיאולוגיה יהודית משיחית שתתעלה על מסגרות הפרשנות הללו." בפסקאות שלפני הוא מספר כיצד גדל בכנסייה רפורמיסטית אך בד בבד השתתף גם בקייטנה ובית ספר תנכ"י של "דבר חיים" ("Word of Life"). מדובר בבתי מדרש שונים בתכלית שאינם רואים עין בעין בנושא אחרית הימים ומקוטבים באשר למקומה של ישראל בתכנית אלוהים. ג'אסטר הבין את הפערים התיאולוגיים בתוך הזרם האוונגלי וראה כיצד אלוהים ייעד אותו לפתח תיאולוגיה יהודית משיחית חדשה שתתעלה על הפרשנויות הרווחות הללו. עם הזמן תהפוך תיאולוגיה זו לרוח ולחזון של ארגון תיקון ושלוחותיה.

ברצוני לאתגר את קוראי חוברת זו לבחון את לימוד השליחים של תיקון, את פרשנויותיהם, את טענותיהם להתגלות, טענותיהם לסמכות, וכיצד כל אלו חוברים יחד ליצור תמונה נבואית מגובשת של קץ הימים. מעבר לכך, יש לבחון כיצד במקרים מסויימים הם אף רואים עצמם כמיועדים להגשים את התמונה הנבואית הזאת בדור שלנו.

2. רקע

מטרת מסמך זה היא להציג בפני הקורא את תורת השליחים של תיקון, ולבחון את הארגון על פי תורתו ופעולותיו, אך הרקע חשוב על מנת להבין את ההשפעות שתרמו לבניית תורה זו.

2.1 השם 'תיקון'

ההשראה לשם "תיקון" לקוחה ממעשי השליחים ג' 21:

[תרגום החדש] "אֲשֶׁר צָרִיךְ שִׁיקְבְּלוּ אוֹתוֹ הַשָּׁמַיִם עַד יֵת הַשֶּׁבֶת הַכֹּל לְתִקּוֹנוֹ, דָּבָר שְׁאֵלֵהֶם דָּבָר מֵעוֹלָם בְּפִי נְבִיאֵי הַקְּדוֹשִׁים"

[תרגום דעליטש] "אֲשֶׁר צָרִיךְ שִׁיקְבְּלוּ אוֹתוֹ הַשָּׁמַיִם עַד-יָמֵי שׁוֹב כָּל-הַדְּבָרִים לְתִקּוֹנָם כְּאֲשֶׁר דָּבָר הָאֵלֵהֶם בְּפִי-נְבִיאֵי הַקְּדוֹשִׁים מִיָּמֵי עוֹלָם"

להבדיל מהתרגומים הללו, ישנו מספר מצומצם ביותר של תרגומים באנגלית (NLT, GNT, ISV) - שניים מהם (פרפרזות) המתרגמים את הפסוק הזה כך: "הוא [המשיח] חייב להישאר בשמים עד לעת תיקון הכל כפי שנביאיו הקדושים דיברו מאז תחילת העולם" (תרגום חפשי הפוך מאנגלית לעברית). התרגום הרווח "אשר צריך שיקבלו אותו השמיים" מצביע על כך שהמשיח יתקבל בשמים עד שתגיע שעתו לחזור ולחדש הכל (בריאה, שלטון, מלכות אלוהים וכו'), אך פרשנים מתנועות שיקום מודרניות מעדיפים להשתמש בתרגום "חייב להישאר בשמים עד..." על-מנת ללמד כי ישוע חייב להישאר בשמיים, ולא יכול לחזור, עד כי יתרחש תיקון כלשהו. תיקון כלשהו חייב להתרחש לפני חזרת המשיח וכתנאי לכך. התרגום הרווח מורה על תיקון בעת חזרת האדון אך התרגום הנדיר משמש תנועות שיקום מודרניות ללמד על תיקון לפני חזרתו. בהמשך נראה כי השליחים של תיקון מאמינים בשניהם.

תנועות שיקום מודרניות רבות מלמדות כי השיקום המנובא בפסוק זה, כתנאי לחזרת האדון, הוא שיקום הקהילה לכדי אחדות מושלמת, ככלה טהורה ללא דופי. לדוגמה: בספרו "יום הקדושים", (The Day Of The Saints, עמ' 125), מפרש ביל האמון (Bill Hamon), ממייסדי ארגון השליחים ICA, שעליו יוסבר בפרק הבא, את הפסוק באופן הבא: "תנועות ההתחדשות ימשיכו עד שהכל ישוקם אל תוך הקהילה והיא תובא לבגרות שאלוהים דורש לפני שהמשיח יחזור לכלתו". ארל פולק (Earl Paulk) כתב ספר ב-1985 בשם "נשמר בשמיים עד--" (Held in the heavens until--). שבו הוא מנמק עמדה דומה. דיק אייברסון (Dick Iverson) מציע גם הוא פרשנות דומה בספרו "אמיתות לימים האלו" (Present Day Truths) מ-1983. (אגב, גם כנסיית המורמונים היא תנועה שיקומית, שטוענת שהיא עצמה מגלמת את הקהילה המשוקמת המקורית של ספר מעשי השליחים ומלמדת את אותה הפרשנות לפסוק זה.)

מסמך "12 עמודי התווך" של ארגון 'תיקון' מגדיר את עקרונות השירות הרוחניים של הארגון. עמוד התווך מס' 10 מגדיר כי "המלכות תתבטא בביאת המלוא". בהגדרה של עמוד תווך זה, ג'אסטר מצטט את הפסוק ממעשי השליחים ג' 21 עם התרגום "חייב להישאר בשמים עד...". ג'אסטר אומנם כותב כי "התיקון מתייחס לשיקום הבריאה" (עמ' 23, פסקה 4) בהתאם לתרגום והפרשנות הרווחים, אך ממשיך להרחיב בהדגש כי "בעצם, הכתובים מדריכים אותנו להבין ממעשי השליחים ג' 21 ופסוקים אחרים שאנחנו מתקדמים לקראת משהו גדול יותר מהקונטציה הרווחת למילה 'תיקון' (Restoration)". בהמשך הוא כותב "כל זה נותן לנו

תקווה גבוהה יותר שדרך התעוררות רוחנית והכשרה נראה את גוף המאמינים נכנסים אל המלוא. רק כלה כזאת תוכל להשפיע על ישועת ישראל ואז על הגויים."

מהי כוונתו של ג'אסטר כשהוא כותב "מלוא"? התשובה נמצאת בפסקה האחרונה של עמוד התווך מס' 10: "אנו מחוייבים לשיקום כל האמת ואף יותר. אנו מחוייבים למלוא גוף המשיח באחדות, גבורה וטוהרה." אף כי ג'אסטר דבק בפרשנות הרווחת כי מעשי השליחים ג' 21 מדבר על תיקון הבריאה עם חזרת המשיח, הוא גם דבק בפרשנות שהפסוק הזה, יחד עם פסוקים אחרים, מלמד על תיקון אחדות גוף המשיח לפני חזרתו. (במקום אחר הוא קורא לזה "התיקון שמוביל לתיקון"). כלומר, לפי פרשנותו מדובר בשני תיקונים: התיקון האחד של הקהילה לפני חזרת האדון והתיקון השני של הבריאה, עם חזרת האדון. בפרק הבא ניוכח שג'אסטר מלמד שהקהילה במעשי השליחים הגיעה לרמה מאוד גבוהה, אך לא השיגה את "המלוא" שתשיג הקהילה המשוקמת בקץ הימים תחת שירות חמשת התפקידים (Fivefold Ministry).

2.2 תורת השיקום המודרנית - Restorationism

תנועות שיקום מודרניות מלמדות כי יש לשקם אמיתות מתקופת מעשי השליחים שאבדו בתקופת החושך של הכנסייה הקתולית. לטענתן, הקהילה נכנסה לתרדמת רוחנית למשך אלף שנים בתקופת ימי הביניים בה שלטה ההגמוניה הקתולית. הקהילה האידיאלית שקמה בתקופת מעשי השליחים הלכה והתדרדרה עד לכדי אובדן חיוניותה הרוחנית בתקופה החשוכה של הכנסייה הקתולית. כל ההישגים הרוחניים שנרשמו בשנותיה הראשונות של הקהילה, כגון אותות ומופתים, משרות הנביאים והשליחים, סמיכת ידיים, טבילה ברוח הקודש, דיבור בלשונות, לידה מחדש וטבילה במים - הלכו ואבדו בד בבד עם התבססותה של הכנסייה הקתולית. (אסייג ואומר שתאור זה הוא לכל הפחות פשטני אך הדברים מובאים על-מנת להבין את מושג השיקום.)

לטענת תנועות השיקום המודרניות, שיקום הקהילה בתקופת החושך החל עם הרפורמציה של המאה השש עשרה. הרפורמציה החזירה את הלידה מחדש במקום הצהרת אמונה בדוקטרינות הכנסייה הקתולית. האנבפטיסטים שיקמו את הטבילה במים מרצון במקום התזה וטבילת תינוקות. התעוררות רחוב אזוזה בתחילת המאה העשרים שיקמה את הטבילה ברוח הקודש. התעוררות תנועת המלקוש (Latter Rain), עליה יורחב בהמשך, הביאה עימה דגש חדש על שיקום משרות השליחים והנביאים, וכן על שיקום אחדות הקהילה הבינלאומית לפני חזרת האדון. ולאחרונה, הרפורמציה השליחית החדשה מחזירה את משרת השליחים כמשרה של ממשל בגוף המשיח. דבר זה נועד כאמור לשקם את אחדות הקהילה העולמית בדור האחרון, הדור שיקדם את בוא האדון.

לטענת תנועות השיקום המודרניות, למרות שתנועות היסטוריות הביאו לשיקום והחזרת אמיתות אבודות אל הקהילה, הן גם הביאו פילוגים חדשים בדמות דנומינציות חדשות. מורשתו של מרטין לותר, הרפורמיסט הראשון, הביאה להיווסדותה של הזרם הלותרני. האנבפטיסטים הביאו להיווסדותן של תנועות האמישים והמנוניטים. אזוזה הביאה להיווסדות התנועה הפנטקוסטלית, וכן הלאה. על כן, אף כי התנועות הללו שיקמו פונקציות ואמיתות אבודות של הקהילה, הן גם הניחו פילוגים בקהילה בדמות דנומינציות שהתבדלו זו מזו. מציאות זו נוגדת את האחדות המושלמת של הקהילה במעשי השליחים, שהרי בתקופה היא התקיימה קהילה אחת בלבד, שהייתה מלוכדת תחת סמכות ולימוד השליחים. היעד האחרון של תנועות השיקום המודרניות הוא, אם כן, שיקום אחדות הקהילה העולמית לאחדות המוחלטת כבימי השליחים הראשונים. כאשר תשוקם האחדות ויבטלו הפלגים, אז יוכל המשיח לחזור לקהילתו שהכינה עצמה ככלה טהורה, נקייה ובלי דופי.

לטענתו של ביל האמן, שהוזכר בפרק הקודם, קצב השיקום הולך וגובר ככל שמתקדמים על ציר הזמן. אם פעם עברו מאות שנים בין שיקום לשיקום, היום קצב השיקום הוא עשרות שנים בין כל שיקום. התקופה המודרנית, והמאה העשרים בפרט, רוויים בשיקומים שמתרחשים בקצב מואץ: טבילה ברוח הקודש, דיבור בלשונות, משרת הנביא ומשרת השליח. ביל האמן כותב כי משרת הנביא שוקמה בשנות השמונים ומשרת השליח שוקמה בשנות התשעים (אחרים יאמרו שהן שוקמו יחד). יתרה מכך, בחוגי התנועות השיקומיות

המודרניות יש ציפיה כי הקצב כה יואץ עד כי היעד האחרון לשיקום - אחדות הקהילה - יושג בדור אחד ואחרון לפני ובסמוך לחזרת האדון, ושדור זה כבר החל או עומד בפתח. לדור הזה יש שמות שונים בחוגים שונים: דור יהושוע (Joshua Generation), התגלמות בני אלוהים (Manifest Sons of God), זן חדש (New Breed), צבא יואל (Joel's Army).

שיקומיות איננה תורה הומוגנית עם הוגה יחיד. עקרון הליבה של השיקומיות הוא שיקום אמיתות הקהילה האבודות ממעשי השליחים. במרוצת השנים, כל תנועה שיקומית הגדירה את שהיא ראתה לנכון לשקם על פי החזון שלה. תנועות שיקום היסטוריות דגלו בחזרה לחיי קדושה ופשטות כמו במעשי השליחים, תנועות שיקומיות אחרות ניסו להתנער משיוך לדנומינציות מִפֿלגות. אך בראייה היסטורית, לא כל תנועה היסטורית ראתה עצמה כתנועה שיקומית, אלא שתנועות שיקומיות מודרניות הגדירו אותן ככאלו. מרטין לותר ראה עצמו כרפורמטור, לא כמשקם במובן שהתנועות השיקומיות המודרניות תייגו אותו, ככזה שהניח אבן יסוד בדרך להחזיר את הקהילה המושלמת של מעשי השליחים.

ארגון תיקון [דוגל](#) בעקרון השיקום: "אנו מאמינים שאלוהים ישקם כל אמת ופעילות נכונה שאבדה בגוף המאמינים. תקופות שונות של הקהילה ראו התקדמות או נסיגה. אמיתות מסוימות הודגשו בתקופה אחת, אבדו בתקופה אחרת ואז הוקמו מחדש בזמן מאוחר יותר." משתמע מכך, שאם ישוקמו כל האמיתות, כי אז תהיה קהילת קץ הימים קהילה כבמעשי השליחים - מלאת אמת וחיוניות רוחנית. עוד ניוכח בהמשך כי דן ג'אסטר ואשר אינטרטור מרחיבים את רשימת הפונקציות שיש לשקם, ובראשן הצורך לשקם את הסמכות הרוחנית על הקהילה העולמית בדמות הועידה השליחית היהודית הבכירה במעשי השליחים ט"ו. לשיטתם, גם הועידה השליחית והסמכות הרוחנית בגוף המשיח היהודי והעולמי היא פונקציה הכרחית שיש לשקם על-מנת שהקהילה תוכל לחזור לתפקד כבימה הראשונים, ואף מעבר מכך. התורה של תיקון היא בעצם הרחבה של השליחים מישראל לעקרון השיקומיות הקיים.

ג'אסטר דוגל בעקרון השיקום, כמובן, אך טוען שהיסטורית אין בהכרח סימטריה בין תהליך אובדן אמיתות הקהילה לשיקומן. לא הכל אבד לפני שהחל להשתקם. ישנן תקופות בהיסטוריה שאמיתות שוקמו אך גם שבו ואבדו שנית. ([Twelve Pillars](#), עמ' 23). יחד עם זאת, ג'אסטר מגדיר שהמטרה הסופית איננה רק שיקום לרמה של הקהילה במעשי השליחים, אלא לרמה שתתעלה על זו של הקהילה הראשונה, וזאת – בקנה מידה כלל עולמי. הוא טוען שהמילה במעשי השליחים ג' 21 הרבה יותר חזקה מהמילה "שיקום". ישנה מילה המרמזת על משהו הרבה יותר גדול ממה ששרר בתקופת מעשי השליחים, ושאיך מדובר במשהו שלא היה שם לפני - "מלוא". "יש לציין שאנחנו לא רק מחפשים "שיקום", כאילו הגוף במאה הראשונה השיג את מטרת השלמות אך מאז נפל מפסגה זאת (אם כי הגוף בברית החדשה השיג דרגה מאוד גבוהה). ובכן, **בקנה מידה כלל-עולמי, אנו מחפשים משהו יותר, כמו ההישג שמתואר במעשי השליחים ב'ד' [אחדות הקהילה], אך אפילו עם יותר בגרות. אז אנחנו מחפשים "מלוא" שעדיין לא התגלמה עלי אדמות.** (Apostolic Ministry and Authority, עמ' 23). לימוד זה בדבר קהילה משוקמת בקץ הימים העולה במידותיה על הקהילה הראשונה ממעשי השליחים, הוא עיקרון מנחה ומרכזי בלימוד של תנועות שיקום מודרניות.

אינטרטור צופה שהדור האחרון יהיה עידן מעשי השליחים המשוקם ושהדור הזה החל או עומד בפתח. הוא מדווח שהאדון קורא לו לחזור לעידן הזה, ושהדור יימשך כ-40 שנה (דור אחד). הוא [כותב בכתבה באינטרנט בשם "עידן מעשי השליחים החדש"](#): "בתחילת 2017, בכנס בברזיל, בזמן שהתפללנו, חשתי שרוח האדון אומר לליבי "חזור לעידן החדש של מעשי השליחים" ... במשך עשורים הסתכלנו על ספר מעשי השליחים כתבנית לשירות, ובאמת ברוב ארגוני השירות מונחי-שיקום כך עושים. אבל אני מבין את המילה הזאת באופן די שונה: לא רק תבנית, אלא "עידן" - כפי שמזכר בראשונה לקורינתים י' 11 - "אֲנַחְנוּ אֲשֶׁר קִצְי הַעוֹלָמִים הַגִּיעוּ אֵלֵינוּ" ["עולמים" = "עידנים" ביוונית]... הדור השליחי הראשון התרחש בזמן הקצר אחרי העלייה של ישוע מהארץ לשמיים. אנחנו בתקופה הקצרה שקודמת לחזרתו מהשמיים לארץ. גורם ייחודי בשני התקופות הללו הוא החפיפה בין הקהילה הבינלאומית (אקלסיה - ecclesia) לבין הקהילה המשיחית בישראל. לפני 33 לספירה לא הייתה 'אקלסיה'. אחרי 70 לספירה לא היתה 'ישראל'. [סה"כ טווח של 40 שנה]. במשך הדור האחד הזה, גם האקלסיה וגם השארית המשיחית היו במקומותיהם. בפעם הראשונה מזה 2000 שנה,

דו-הקיום של השניים חזר למקומו. אנחנו לא יודעים בדיוק כיצד לספור את חלון ההזדמנות הנוכחי. האם היא התחילה ב-2000 לספירה ותסתיים ב-2040 [סה"כ טווח של 40 שנה]? האם היא מתחילה ב-2017 ותסתיים מתישהו בדור הזה? אני לא יודע. אך כאמור, התנאים של ספר מעשי השליחים שוב מתיישרים כפי שמעולם לא קרה בהיסטוריה... שנת 2017 מהווה פריצת דרך, "אתחול", לקיום הנבואות האפוסטוליות ואחרית הימים."

לסיכום, השליחים של תיקון דוגלים בעקרון השיקום ואף מרחיבים את האמיתות והפונקציות שיש לשקם. הם גורסים כי הדור האחרון יצליח להביא את "המלוא" שלא הושג בדור השליחי הראשון. הם מגדירים את השיקום השליחי במימדים היסטוריים-תנ"כיים ומאמינים שהעידן השליחי המשוקם עומד בפתח, או שבעצם כבר החל. לא פחות חשוב, הם רואים את עצמם כאלו שקיבלו מאלוהים את הקריאה להיכנס לדור האחרון ולשמש כשליחיו בימי הקץ.

2.3 תנועת המלקוש - Latter Rain

ג'אסטר כותב שהתעוררות "המלקוש" (Latter Rain) התרחשה במקביל להיווסדה של מדינת ישראל, כמעין אבן דרך נבואית המורה על התקדמות מקבילה בין שיקום הקהילה לשיקום מדינת ישראל. הוא כותב בספרו: "היה זה רק ב"מלקוש" בסוף שנות הארבעים ששיקום השליחים והנביאים הודגש כמפתח לשיקום גוף המשיח במלואו לפני שהמשיח יחזור. אפסים ד' 11 שימש כפסוק המפתח." (בספר *Apostolic Ministry and Authority*, עמ' 48).

התעוררות המלקוש החלה בסקצ'ואן שבקנדה בשנת 1948 ונמשכה עד 1952. מספר מנהיגים וסטודנטים הושפעו על-ידי הלימוד של וויליאם ברנהם והרגישו שעליהם לשקוד על התחדשות רוחנית. פסוק הנושא של ההתעוררות היה יואל ב' 23 - "וּבְנֵי צִיּוֹן, גִּילוּ וְשִׂמְחוּ בַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם, כִּי־נִתַן לָכֶם אֶת־הַמּוֹרָה לְצִדְקָה; וַיֹּרֶד לָכֶם גֶּשֶׁם מוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ בְּרֵאשׁוֹן". היורה (מורה) הוא הגשם הראשון של השנה והמלקוש הוא הגשם האחרון. היורה נמשל לשפיכת רוח הקודש במעשי השליחים והמלקוש נמשל לשפיכת רוח הקודש שאלוהים יביא באחרית הימים. אם היורה הביא את שירות השליחים, את שפיכת רוח הקודש והחזרה בתשובה, כך גם המלקוש יעשה באחרית הימים ואף ביתר שאת. בהמשך, בפרק "התעוררות עולמית וישועת ישראל" ניוכח כי אינטרטר מחזיק בפרשנות זו.

תנועת המלקוש הולידה, או הדגישה, דוקטרינות רבות שהתמידו עד היום: צבא יואל (Joel's Army), התגלמות בני אלוהים (Manifest Sons of God), שיקום חמשת התפקידים (Fivefold Restoration) ושיקום גוף המשיח בקץ הימים כתנאי לחזרת המשיח. ההתעוררות והתנועה אשר קמה בעקבותיה התפוגגו, אך התורות שהכניסה מונצחות וממשיכות להשפיע על חוגים בנצרות, בעיקר בקרב התנועות השיקומיות של ימינו. לשם הבהרה, ארגון "תיקון" איננו דוגל בכל תורות המלקוש, אך הוא ותנועות שיקומיות מודרניות אחרות מושפעות ממנה ישירות, כפי שראינו בציטוט מג'אסטר.

בשנת 1949 יצאה "אסמבליז אוף גוד" (Assemblies of God), רשת הקהילות הפנטקוסטליות הגדולה בארה"ב, בגינני גורף לתורות שיצאו מהתנועה הזאת (Minutes and Constitution, Assemblies of God, 1949, עמ' 26) והכריזה עליהן כתורות ש"דוחפות לשבירת התחברות האחים, להביא בלבול ופילוג בקרב גוף המשיח". בפרט, היא גינתה "את הלימוד השגוי לפיו הקהילה בנויה על בסיס שליחים ונביאים עכשוויים."

הכתובים מלמדים כי כבוד הבנים יתגלה עם הופעתו של האדון (רומים ח' 19, יהודה 14, זכריה י"ד 5, הראשונה לתסלוניקים ד' 14 וכו'). הללו יתגלו בכבוד מאחר והם יקומו מן המתים ויקבלו גוף מהודר ויחברו למשיח. תורת "התגלמות בני אלוהים" (Manifest Sons of God) שיצאה מתנועת המלקוש לימדה כי בעצם, התגלמות בני אלוהים תתרחש בדור האחרון של הקהילה לפני בוא המשיח, ולא עם בואו. הם לימדו שהדור האחרון בקהילה יתהלך על פני האדמה בגוף מהודר ועל-טבעי לפני שישוע יחזור.

ג'אסטר צופה שתי התגלמויות: אחת לפני החזרה של האדון והשנייה עם חזרתו. הראשונה היא התגלמות של אחדות הקהילה והשנייה היא התגלמות בהדר. התגלמות הכבוד הראשונה תתרחש כשאחדות הקהילה תושלם בדור האחרון. התגלמות הכבוד השנייה תתרחש עם הופעת המשיח כשהמאמינים יקבלו גוף חדש ומהודר. ג'אסטר דוחה את הקביעה בלימוד המלוקוש שכבוד ההתגלמות לפני בוא האדון הוא בגוף מהודר, אך מלמד שיש לחיות בציפייה להתגלמות הראשונה לפני בוא האדון: "אם אנחנו לא נהיה בני אלוהים בהתגלמות לפני התחייה, אם אנחנו עדיין לא מתהלכים בגוף התחייה, האם הברירה היא פשוט לחכות עד שישוע יבוא על-מנת שכל זה יקרה? לא, גם זו טעות! ישנו מימד של כניסה למקום הזה של האחדות והתגלמות כפי שישוע התפלל עבורן לפני התחייה, וכצעד נחוץ שיקדם את ההילקחות וההישתנות. "לְמַעַן יְהִי אֶחָד... שְׂיִהְיֶה גַם הֵם אִתִּי בְּאֶשֶׁר אֶנִּי." זאת התגלמות בני אלוהים. "לְמַעַן יְהִי אֶחָד" - בכבוד שהוא נתן לנו בצד הזה של התחייה [דהיינו, לפני התחייה]. ישוע אומר שהוא נתן את הכבוד (יוחנן י"ז 22). (Israel, the Church, and the Last Days, עמ' 78, Manifest Sons of God).

2.4 הרפורמציה השליחית החדשה - NAR

בתחילת שנות התשעים חקר פיטר ואגנר, אז פרופסור באוניברסיטת פולר בארה"ב, את הנושא "גדילה קהילתית", ומצא שקהילות החברות בתנועות שליחיות גדלות מהר מבכל תנועה אחרת. בזמנו, התנועות השליחיות פרחו בעיקר באפריקה, דרום אמריקה וחלקים נרחבים של אסיה. ואגנר הטביע שם חדש לעידן ההתחדשות השליחית שחקר - New Apostolic Reformation, או בקיצור - NAR. "במגזרים מסויימים של הכנסייה", הוא כותב, "משרת ה"שליח" היתה מוכרת במשך אלפיים שנים. אלו כוללים את הכנסייה הקתולית, הכנסייה האנגליקנית או אפיסקופלית ודנומיניציות רבות אחרות שכוללות את המילה "שליחי" בשמותיהם. אך, בדיוק כפי שנוון להגיד על התנועות הנבואיות, הדגש של התנועות השליחיות לא חדר למיינסטרים של מה שאני קורא "כנסיות אוונגליות חיות", שהן בקידמת הבמה בהפצת הנצרות. זה רק התחיל לקרות בשנות ה-1990", (בספרו "שליחים ונביאים - יסוד הקהילה"). השינוי שעוברת הנצרות האוונגלית, לדעתו, היא לא פחות מרפורמציה שליחית חדשה של קץ הימים, לאחר 2,000 שנות היעדר הכרה במשרות השליחים והנביאים בקהילות האוונגליות. [לדבריו](#), "ה-NAR מייצג את השינוי הקיצוני ביותר בעשיית קהילה מאז הרפורמציה הפרוטסטנטית".

פיטר ואגנר דחה כל נסיון להגדיר אותו כאבי ה-NAR מאחר ולטענתו הוא בסך-הכל מיתג תופעה קהילתית שכבר השתרשה בזרמים שונים של הנצרות. ואגנר טען שהוא בסך הכל "האב האינטלקטואלי" של הרפורמציה. אולם בפועל, ואגנר הפך להוגה הדעות המוביל, לתאולוג, ולמנהיג הרוחני של הרפורמציה השליחית החדשה. הוא פרסם ספרים ומאמרים ועמד בראש ארגון השליחים הראשי ICA (International Coalition of Apostles, שלימים שונה שמו ל-ICAL - International Coalition of Apostolic Leaders) במשך שנים רבות. הפרסומים של ואגנר הפכו למקור סימוכין של התנועה: "פיטר ואגנר מגדיר "שליח" בקצרה: מנהיג מאמין מוכשר, מלומד, וממונה על-ידי אלוהים, עם הסמכות לכונן ממשל קהילה יסודי בתחום שירות מיועד, זאת על ידי הקשבה לדבר רוח הקודש לקהילות והבאת דברים לסדר בהתאם, לצורך קידום ממלכת אלוהים." ([אתר ICA](#)). כלומר, משרת השליח היא משרת סמכות וממשל לפי הגדרתו של ואגנר. זה חשוב, כי לימוד זה מהווה אבן יסוד לכלל תורת השליחים של ואגנר, ואבן יסוד בלימוד השליחים בישראל.

בשנת 2001 הוקם ארגון השליחים ICA במטרה לתאם את פעולות השליחים מסביב לעולם ולקדם את מלכות אלוהים בצורה יעילה יותר. ארגון זה הוא ארגון הגג של תנועות השליחים המיוחסות ל-NAR. ארגון ה-ICA מנהל רישום מסודר של [שליחים מוכרים](#) לפי מדינה. דן ג'אסטר הוא [חבר מייסד](#) ושליח [רשום](#) של הארגון. [אתר הארגון מגדיר](#) כי "בספר נחמיה ב' 6 ביקש נחמיה מהמלך לשלוח אותו (שליח) כנציג-שגריר מורשה מטעמו וכ"איש האחראי" לבנות מחדש את ירושלים. הוא ביקש להיות אפוסטל-שליח במשימה. דבר אלוהים אומר בפרק ב' פסוק 6 "וַיֵּיטֵב לְפִנֵּי-הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַחְנִי". מכתבים ניתנו לאחרים שכבר שירתו במשימותיהם בשטח על-מנת שיוכלו להכיר ולעזור לנחמיה במשימתו. כשהגיע, הוא לקח פיקוד והפך למושל ("פחת" - משגיח או בישוף) על עבודת ארתחשסתא בכל ירושלים ויהודה. המושלים האחרים התייחסו אליו כאל ראש מדינה. כאן

יש לנו דוגמה ממשית למה שהוא באמת שליח. נחמיה היה אסטרטג, אפוסטל-שליח של ארתחששת לבסס ולתחזק ממשל סדיר". בשנת 2011 פורסם בכתב העת "Charisma Magazine" שג'ון קלי, גם הוא ממייסדי ארגון ה-ICA והשליח שירש את ההנהגה מואגנר, "מתרכז בשנתיים האחרונות בייסוד קואליציות של יחיות עצמאיות בכל מדינה הקשורה לתנועה".

בשנת 2011 פרסם ואגנר מאמר בכתב העת "כריזמה מגזין" (Charisma Magazine) בשם "תנועת ה-NAR איננה כת". קל לנחש מדוע בחר לעשות כן. ה-NAR סבל מסטיגמה של "כת", סיקור תקשורתי שלילי וקיתונות של ביקורת בגוף המשיח בעולם. בכתבה ההיא הסביר ואגנר שה-NAR איננו כת וגם לא ארגון עם כרטיסי חברות או סולם היררכי וכי מדובר בהגדרה רחבה לתופעה המתרחשת בקהילות מסביב לעולם. הוא עשה מאמץ כביר להפריך טענות כנגד התנועה ולהגדיר את ה-NAR בצורה מדוייקת. הוא טען שמה שנתפס בעיני רבים כתנועה הומוגנית של שליחים היא בעצם הגדרה לאוסף של תנועות הטרוגניות עם מטרה משותפת: שיקום שליחי ונבואי בקץ הימים. לכן, לא ניתן לטעון כי אדם כזה או אחר משתייך ל-NAR באופן רשמי, כי אין מדובר בארגון. ברוח זו, ארגונים הקשורים ל-NAR נוהגים להכחיש בכל תוקף השתייכות ל-NAR.

ב-2012 ואגנר כתב את הספר "שליחים היום" (Apostles Today) שבו הוא מכיר בסמכות שאלוהים נתן כביכול לג'אסטר כשליח ליהודים: "בקטגוריה של "שליחים טריטוריאליים" נכללים שליחים שלהם ניתנה מנהיגות של יחית על קבוצות אתניות. דוגמאות לשליחים כאלו הם כיפא ושאול. הפילוג האתני המובהק ביותר בימיהם היה בין יהודים לגויים. אלוהים הפקיד את כיפא כשליח לנימולים, הלא הם היהודים, ואת שאול כשליח לערלים, הגויים (גלטים ב' 7). שניהם שירתו באותם האזורים, כמו גלטיה ואסיה, אבל אחד בעיקר ליהודים והאחר בעיקר לגויים. דוגמה לכך היום היא ההבדל ביני לבין דן ג'אסטר. שנינו חברים בארגון הועידה השליחית ICA ושנינו משרתים בארה"ב. אך דן משרת בעיקר יהודים ואני בעיקר גויים." (Apostles Today, פרק 7, Territorial Apostles).

ג'אסטר מצידו כותב בספרו החדש מ-2017: "המטרה שלי בהבאת לקט הכתובים והפרשנויות האלו היא להביט שוב בראיות לאור מה שפיטר ואגנר קרא "קהילות של יחיות חדשות" בספרו "הקהילות השליחיות החדשות" שיצא ב-1998. באם התנועה הזאת מגלה אמת כתבי-קודשית, ואני מאמין שהיא כן, אז יאה ליהודים המשיחיים להביט מקרוב בנושאי השליחות והמשילות. אכן, זה בגלל שמשילות על גוף המשיח נולד בישראל." (Apostolic Ministry and Authority, עמ' 5).

3. בסיס הפרשנות

בפרק זה נבחן חלק מן הכלים ששימשו את השליחים בבניית הבסיס לתורת התיקון.

3.1 התגלות

"[0:16] כל מה שאנחנו עושים קשור להתגלות שאנחנו [אשר אינטרטר ודן ג'אסטר] קיבלנו לפני 36 שנים [שנת 1981]... [0:37] זוהי התגלות על השיקום של הקהילה בישראל. קיבלתי את ההתגלות הזו באופן על-טבעי בזמן השקט שלי עם האדון... [1:33] אבל כל מה שאני עושה קשור לפסוקים הבאים: ראשית, יוחנן י"ז פסוק 20 - "לא רק בעדם אני מבקש, אלא גם בעד המאמינים בי על-ידי דברכם. יהיו נא כלם אחד; כמו שאתה, אבי, בי ואני בך, שיהיו גם הם בנו, כדי שיאמינו העולם כי אתה שלחתני. אני נתתי להם את הכבוד שנתת לי, למען יהיו אחד כמו שאנחנו אחד. אני בהם ואתה בי כדי שישלמו להיותם אחד, למען ידע העולם כי אתה שלחתני ואהבת אותם כמו שאהבת אותי." עכשיו, כשהאדון עצמו הראה לי את הקטע הזה, היה לי ברור שלפני שהאדון יחזור, משהו יתרחש במישור כלל-עולמי שנקרא אחדות גוף המאמינים. רובנו לא חשבנו על זה אף פעם. פעם השתייכתי לדנומינציה (זרם בנצרות) ושירתתי מטעמה בוועדה אקומנית שייצגה דנומינציות שונות שבאו יחד כדי לנסות לקיים שיתוף פעולה מסויים בעיר שיקו. זה היה בשנות ה-70, ממש היסטוריה עתיקה. אבל לא היה מדובר באחדות עמוקה. לא האחדות שעליה ישוע התפלל כאן [ביוחן י"ז]."

הגעתיה להבנה שהאחדות הזו תצטרך לקבל ביטוי מקומי בערים שבהם מתקיימים זרמים שונים, ושנהיה חייבים להתפרק מהזהויות העצמאיות שלנו על-מנת שנוכל להיכנס יחד לזהות חדשה. **לי זה היה מאוד מפתיע** לראות דבר כזה. קצת מצחיק, אבל אתם יודעים שהייתי חבר בגוף המאמינים מאז 1960, ואז [כשקיבלתי את ההתגלות] היה 1981, 21 שנים לאחר מכן, ואף פעם לא לימדו אותי את הדברים האלו ומעולם לא חשבתי עליהם. בשבילי היה מדובר ברעיון חדש לחלוטין. אבל האדון חיבר את זה גם לאפסים פרק ד'. זה מדהים כיצד הבנת המטרה הגבוהה והנעלה של אחדות [ביוחנן י"ז] נעשית פרקטית באפסים ד'. חיברתי בין יוחנן י"ז ואפסים ד'. **אלוהים הדריך אותי לחבר בין השניים בחוויית ההתגלות הזו** (דן ג'אסטר. [שיקום הכנסייה וישראל, דקה 0:11 - 8:17](#)).

ג'אסטר טוען שהבנתו את יוחנן י"ז ואפסים ד' בנויה על התגלות על-טבעית מאלוהים ("האדון עצמו הראה לי"). הוא מדגיש שההבנה החדשה שנגלתה לו על הפסוקים האלו לא היתה קיימת לפני ההתגלות ("מעולם לא חשבתי עליהם"), שאף אדם לא לימד אותו את הדברים האלו לפני כן ("אף פעם לא לימדו אותי את הדברים האלו"), ושמדובר ב"רעיון חדש לחלוטין". הוא מקדים לומר שכל מה שג'אסטר ואינטרטר עושים בנוי על בסיס ההתגלות העל-טבעית הזו שקיבל ישירות מהאדון. חשוב גם לציין שההתגלות שקיבל איננה ברמת האישית, אלא ברמה היסטורית, מאחר והיא מגלה לו תרחיש כלל-עולמי של אחדות בין כל המאמינים תחת שירות חמשת התפקידים בקץ הימים. אין מדובר בהתגלות אישית, אלא בהתגלות נבואית-אסכתולוגית שקושרת אליה את כלל גוף המשיח העולמי בקץ הימים.

3.2 הלחמת תיאולוגיות

התיאולוגיה של תיקון מחברת שתי תיאולוגיות מוכרות. היא מלחימה בין התורה היהודית-משיחית המקובלת של מלכות ישראל משוקמת שתתחיל עם חזרת המשיח, כפי שהנביאים חזו בתנ"ך, לבין תורת השיקום המודרנית המלמדת על שיקום הקהילה בקץ הימים, לפני וכתנאי לחזרת המשיח. [ג'אסטר מצהיב](#) שהשליחים מאמינים גם ב-"מלכות עכשיו" (Kingdom Now) וגם ב-"מלכות שתבוא" (Kingdom Come). הם מאמינים בהתעוררות רוחנית עולמית לפני חזרת האדון, אך גם בגאולת העולם אחרי חזרת האדון. הם מלמדים על תיקון הקהילה לפני בואו אך גם בתיקון הבריאה בזמן בואו. ג'אסטר מאמין בהתגלמות הכבוד באחדות לפני חזרת האדון וגם בהתגלמות הכבוד בתחייה שאחרי חזרת האדון.

ניכר כי התיאולוגיה נבנתה מלכתחילה במחשבה לגשר ולהביא אחדות בין היהודים המשיחיים למאמינים מקרב הגויים שדוגלים בעקרון השיקום. החזון הארגוני של תיקון הוא לשקם את אחדות הקהילה בקץ הימים, ובייחוד בין גוף המשיח היהודי לפזורת המאמינים הגויים בעולם. כפי שצוטט בהקדמה, ג'אסטר מעיד על עצמו: "הגורל של אלוהים עבורי... היה לפתח תיאולוגיה יהודית משיחית שתתעלה על מסגרות הפרשנות הללו." דרך תיאולוגיה זו, שמלחימה בין מסגרות הפרשנות האחרות, ג'אסטר מנסה להתכתב בו זמנית עם היהודים המשיחיים ועם הקהילה הבינלאומית על-מנת להביא אותם לאחדות בקץ הימים.

3.3 ניכוס נבואות

השליחים משתמשים בנבואות תנ"כיות על מלכות אלף השנים כדי לתמוך בטענתם בדבר קהילה משוקמת תחת סמכות השליחים בקץ הימים. הם טוענים שישנה משמעות כפולה לנבואות, ושבעצם הנבואות על מלכות אלוהים תתגשמה, אם באופן חלקי או מלא, פעמיים: פעם בעידן השליחים האחרון והמשוקם של הקהילה, ופעם במלכות אלף השנים.

דוגמה מובהקת לכך היא השימוש שהשליחים עושים בנבואות בדבר עליית הגויים לירושלים באחרית הימים והעושר שיביאו אליה: ישעיה ס' 5, 9, 11; זכריה י"ד 14, התגלות כ"א 6. [אינטרטר שואל](#) "האם תהיה התגשמות או אפילו התגשמות חלקית לאירועים הללו בזמננו? האם העושר הזה מגיע לקהילה? לישראל? אני חושב שכן עבור שניהם, במידה מסויימת. אם כן, אולי ישנה התגשמות כפולה עבור השארית המשיחית."

דהיינו, הנבואה בדבר העושר שאמור להגיע לירושלים במלכות אלף השנים היא נבואה כפולה. היא תתגשם גם בתקופת הקהילה המשוקמת וגם בתקופת מלכות אלף השנים.

בהמשך הוא כותב "לאחרונה התפללנו בקהילת אהבת ישוע ש"אוצרות הגויים יבואו" וש"יונחו לרגלי השליחים". לאחר חמישה ימים קיבלנו טלפון מקדוש אחד יקר בצד השני של העולם, שבאותו הזמן שקל לתרום תרומה גדולה. הוא אמר שאלוהים אמר לו "קח את הכסף ושים אותו לרגליו של אשר". על הדבר הזה לשמש לאחרים כאות על-טבעי לשפיכה של משאבים לקראת הגשמת חזון השליחים בדור שלנו". כפי שניתן לראות, הלימוד בדבר עושר הגויים לרגלי השליחים מקבל מימד מאוד מוחשי אפילו בימים אלו.

פיטר ואגנר כתב ספר בנושא: "העברת העושר הגדולה: שחרור כלכלי לצורך קידום המלכות" (The Great Transfer of Wealth: Financial Release for Advancing The Kingdom). הוא עושה שימוש זהה בנבואות שמיועדות למלכות אלף השנים כדי ללמד שעושר הגויים יבוא לקהילה - זאת על-מנת לקדם את עבודת המלכות ולהביא שינוי חברתי מעמיק. וגם הוא השתמש בצורה זהה בביטוי "להניח את העושר לרגלי השליחים", כאשר בכנסים של ה-ICA "שברו את רוח העוני" והניחו שטרות של כסף לרגלי השליחים.

3.4 דרש

השליחים מלמדים שהשתלשלות המאורעות של אחרית הימים מנובאת בספר מעשי השליחים כשקוראים את הספר הפוך, מהסוף להתחלה. תבנית הפוכה זו מבוססת על הרעיון שבדור השליחים הראשון, הבשורה יצאה מירושלים לגויים, אך בדור השליחים האחרון, הבשורה חוזרת מהגויים לירושלים. אינטרט מלמד על כך בספר "ישראל, הקהילה וקץ הימים", פרק 4, "מעשי השליחים, הפוך". לימוד זה גם עולה בסרטון "בחינה מחודשת של מעשי השליחים ט"ו" (Acts 15 Revisited) שינותח כאן בהמשך, בפוסט "[עד קצות העולם](#)" ובפוסט "[חזרה לירושלים](#)".

בקריאה רגילה מתחילת ספר מעשי השליחים ועד סופו, ישוע מבטיח בפרק א' שיום יבוא ומלכות ישראל תשוקם, אך לא לתלמידים לדעת את העתים והזמנים (א' 6-7). ישוע עולה השמימה מהר הזיתים, והתלמידים מחכים בירושלים ומתפללים. משם מתקדמים לפרק ב' שבו אלוהים שופך את רוח הקודש ומביא להתעוררות רוחנית. בפרקים ב'-ד' הקהילה מאוחדת תחת סמכות ולימוד השליחים. בפרקים ו'-ט' הקהילה מתבססת ביהודה, בגליל ובשומרון, בפרקים ט'-יב' הבשורה משגשגת, בפרקים י"ב-ט"ו הקהילות התחזקו, ובפרקים ט"ו-כ"ח הבשורה מגיעה לערים גדולות באירופה כמו קורנתוס ורומא וכד'. הועידה השליחית בפרק ט"ו עומדת כקו פרשת מים בין מלכות אלוהים בקרב היהודים ומלכות אלוהים בגויים.

לפי אשר אינטרט, האירועים הללו יתרחשו בסדר הפוך בקץ הימים. אם במאה הראשונה הבשורה יצאה מירושלים לעולם, כעת הבשורה חוזרת בכיוון ההפוך מהעולם לירושלים. על כן, יש לקרוא את ספר מעשי השליחים הפוך כדי להבין את סדר המאורעות שיתרחשו בדור שלנו כאשר הבשורה עושה את דרכה חזרה לירושלים בקץ הימים. הסמן הנבואי התחיל בפרק כ"ח ומתקדם בכיוון ההפוך לכיוון פרק א'. הוא עבר על פני פרקים כ"ח עד ט"ו כיוון שהבשורה הגיעה לכל העולם וכעת חוזרת מהגויים לכיווננו, אך הסמן הנבואי נעצר על פרק ט"ו. לפיכך, על-מנת לקדם את הסמן הלאה לפרקים הראשונים, יש לשקם את הסמכות הרוחנית הירושלמית כפי שהיא במעשי השליחים ט"ו. משם, הסמן הנבואי יעבור לשגשוג הבשורה, ביסוס הקהילות, ולפריסת הממשל הרוחני על מחוזות יהודה, הגליל ושומרון כמו בפרקים ט'-ו'. הממשל הרוחני יביא לאחדות שבפרקים ב'-ד'. האחדות הזאת תביא לשפיכת רוח הקודש בפרק ב', רק שהפעם זה יקרה בקנה מידה עולמי, והעולם יאמין. שפיכת רוח הקודש תעורר אנשים להתפלל לחזרת האדון בפרק א', וכשיחזור המשיח להר הזיתים, בדיוק כפי שעזב, הוא ישקם את מלכותו עלי אדמות.

אם כך, ניתן להסיק שפרק ט"ו הוא פרק מכריע בהתקדמות לקראת חזרת האדון. [אשר אינטרט מלמד](#) כי "שחזור הסמכות הרוחנית בגוף [הכוונה לועידה בפרק ט"ו] הוא מה שמאפשר לאלוהים להביא את מלכותו לשאר העולם. אם היא לא תשוחזר כאן, זה יהיה בלתי אפשרי". במילים אחרות, כדי להתניע מחדש את

ההתקדמות ההפוכה של הסמן הנבואי בספר מעשי השליחים מפרק ט"ו עד לפרקים ב' ו-א', יש לייסד מחדש את הסמכות הרוחנית בירושלים. אם לא תשוחזר הסמכות השליחית, ישוע לא יוכל לחזור.

3.5 סיכום ביניים

השליחים טוענים להתגלות על-טבעית בכל הקשור להבנת הטקסטים של יוחנן י"ז ואפסים ד'. הם טוענים שקריאה הפוכה של ספר מעשי השליחים היא תבנית נבואית לעידן השליחים באחרית הימים. הם טוענים שמעשי השליחים ג' 21 מדבר על שני תיקונים, האחד לפני חזרת האדון והשני עם חזרת האדון. הם מנסים נבואות תנ"כיות, כמו הנבואות על "עושר הגויים", לעצמם. לפיכך, ההבנה והלימוד של השליחים בנויים על התגלות על-טבעית (על פי עדותם הם), על פרשנות נבואית ייחודית, ועל מתן משמעות נבואית-יצירתית לספר שהוא באופיו היסטורי (מעשי השליחים בקריאה הפוכה). כל אלו יחד מותחים ואף מגדירים מחדש את משמעויות הטקסט הרבה מעבר למשמעותו הפשוטה. ספק אם אפשר להגיע לאותן המסקנות מקריאה רגילה שמטרתה להבין את כוונת המחבר. הבנת הטקסטים אינה מבוססת על "פשט" או אפילו "פרשנות" (Exegesis) אלא על התגלות אישית (Revelation) ו"דרש" (מעין Eisegesis).

4. תורת התיקון

תורת התיקון של השליחים מישראל בנויה סביב שרשרת אירועים שיתרחשו בקץ הימים ושיובילו לגאולה עולמית, לפי הסדר הבא: שיקום הסמכות הרוחנית בגוף (שליחים), ביסוס ממשל רוחני בגוף, אחדות הקהילה, התעוררות רוחנית כלל-עולמית, ישועה לאומית של עם ישראל וחזרת האדון ישוע. כל אירוע בשרשרת מקשר לאירוע הבא, כאשר החוליה האחרונה בשרשרת היא קריאה לאומית של עם ישראל "בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה!", מה שיביא לחזרת האדון ולגאולה עולמית. לשיטתם של השליחים (ופה טמון עקרון מרכזי בתורתם), ישנה תלות בבני אדם: שלביה הראשונים של השרשרת יוצאו אל הפועל על-ידי הבאת גוף המשיח העולמי לאחדות מלאה, כאשר זו תתבצע ע"י שיקום חמשת התפקידים (Fivefold Ministry). רק כשתושג אחדות זו ניתן יהיה לפתוח את השמים. המפתחות לפתיחת השמים, שנועדו לאפשר למשיח לחזור, מופקדות בידי בני אדם, ועליהם לפתוח את השמיים כדי שישוע יוכל לחזור.

ג'אסטר כותב "אני מאמין שהכרחי, לפני שהאדון יחזור, שגוף המאמינים ייכנס למקום הזה ויהווה חלק מסדרה של אירועים שיביאו את העולם לאמונה. העולם יאמין כשמאמינים יבואו למקום הזה שישוע התפלל [יוחנן י"ז]. זה מפליא אנשים מסוימים, אבל אם תבדקו את זה, תמצאו שלכך בדיוק מתכוונים הכתובים. אני מאמין שאפסים ד' 11-16 מדבר על אותו הדבר. אחד המפתחות לשיקום האחדות הזו הוא שרות חמשת התפקידים שיכשיר את הקדושים עד שכולנו נבוא לאחדות האמונה." (Israel, The Church, and the Last Days, עמ' 74). ג'אסטר יוצר קשר נסיבתי בין שחזור חמשת התפקידים בתחילת הדרך, לישועת ישראל וגאולת העולם בסופו.

ובכן, כיצד כל חולייה בשרשרת האירועים, עליה מדבר ג'אסטר, תלויה בקודמתה? מהסוף להתחלה:

6 גאולה: כדי שתבוא הגאולה ("תִּכְרַע בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ כָּל בְּרֶךְ" - פיליפים ב' 10, "תִּמְלֵא הָאָרֶץ לְדַעַת אֶת־כְּבוֹד יְהוָה" - חבקוק ב' 14), ישוע צריך לחזור.

5 חזרת האדון ישוע: כדי שישוע יחזור, צריכה להיות הפגעה. ישראל תתפלל "בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה" (מתי כ"ג 39) והמאמינים מהגויים יקראו לישוע לבוא ולמלוך על כל מדינה.

4 התעוררות עולמית: כדי שהעולם יתפלל לחזרת האדון, צריכה להתרחש התעוררות עולמית ושפיכת רוח הקודש על כל העולם כמנובא במעשי השליחים ב' 17. כדי שישראל תחזור בתשובה, נחוצה התעוררות רוחנית כלל-עולמית כך שהעולם יגרום לישראל לקנא ("הִישׁוּעָה לְגוֹיִם לְהַקְנִיא אוֹתָם", רומים י"א 11). כדי שהעולם יאמין, גוף המשיח בישראל צריך להיות מאוחד בתוך עצמו ומאוחד עם

גוף המאמינים העולמי על-מנת שיתקיים הכתוב ביוחנן י"ז 21 - "יהיו נא פלם אחד... פְּדֵי שְׂאֵמִין העולם כִּי אַתָּה שְׁלַחְתָּנִי."

3 **אחדות:** על מנת שגוף המשיח בישראל יהיה מאוחד בתוך עצמו ועם כלל המאמינים בעולם, יש לשחזר את הסמכות השליחית-יהודית בירושלים כפי שהיא במעשי השליחים ט"ו. הועידה השליחית הסמכותית תאחד את גוף המשיח בישראל ותהווה סמכות מייצגת שתתאם את גוף המשיח בישראל מול קהילת המאמינים בעולם.

2 **שיקום סמכות שליחית:** כדי לשקם את הועידה השליחית הסמכותית בירושלים, על הקהילות להיות כפופות לסמכות שליחית, שמהם ימנו שליחים בכירים לוועידה.

1 **שיקום חמשת התפקידים:** כדי שיהיו שליחים, יש לשחזר את חמשת התפקידים (Fivefold Ministry) מאפסים ד' 11, דבר שיביא לאחדות בגוף.

ומה אם תיכשלנה אחת החוליות הראשונות בשרשרת האירועים? מה אם לא יקימו ועידה שליחית ולא יצליחו לאחד את גוף המשיח? האם העולם יאמין? לדעתו של אינטרטור התשובה היא "לא". "שחזור הסמכות הרוחנית בגוף היא מה שמאפשרת לאלוהים להביא את מלכותו לשאר העולם. אם היא לא תשוחזר כאן, זה יהיה בלתי אפשרי". (אינטרטור, [Acts 15 Revisited](#), דק' 46:19). מאחר ויש קשר נסיבתי בין כל חולייה בשרשרת, ניתן להסיק שלפי הבנת השליחים, באם לא תשוחזר הועידה השליחית, ישוע לא יוכל לחזור והגאולה תושעה. "הקריאה הנבואית לקהילה להכיר במקומה של ישראל איננה מהווה העדפה של היהודים כגזע, אלא כניעה לסמכות הארצית של ישוע. זוהי הכרה בירושלים ככס סמכות. אין ירושלים - אין כס סמכות ארצי של ישוע. אין סמכות ארצית - אין חזרה של האדון". (אינטרטור, [The Two Witnesses](#)).

5. שיקום חמשת התפקידים

השליחים מלמדים שיש לשקם את שירות חמשת התפקידים (Fivefold Ministry) המפורטים באפסים ד' 11: שליחים, נביאים, מבשרים, רועים ומורים. ייעוד חמשת התפקידים כתוב מיד לאחר מכן בפסוקים 12-13 - "בְּנֵי־גוֹף הַמְּשִׁיחַ עַד כִּי נִגִיעַ כָּל־נוֹרָא אֶל אַחַדוֹת הָאֱמוּנָה וְאַחַדוֹת יְדִיעַת בְּנֵי-הָאֱלֹהִים, אֶל הָאֲדָם הַשָּׁלֵם, אֶל שְׁעוֹר קוֹמָתוֹ הַמְּלֵא שֶׁל הַמְּשִׁיחַ". השליחים רואים בפסוקים אלו נבואה לקץ הימים. בעזרת תפקידים אלו, ובייחוד תחת סמכות השליחים, גוף המשיח העולמי כולו יבוא לאחדות לפני בואו של האדון. [אינטרטור מלמד](#) כי "שיקום צוותי השליחים-נביאים בישראל מהווה שיקום חלקי של שירות השליחים הראשונים מהמאה הראשונה. השיקום הזה הוא מפתח מרכזי להתיישרות נכונה וממשל רוחני עבור גוף המשיח הרחב". (אינטרטור, [Apostolic Integrity and Authenticity in Israel](#)).

5.1 הצוות השליחי

כיצד יעבדו נושאי חמשת התפקידים כדי להביא את הגוף לאחדות? לפי המודל של תיקון, כל תפקיד מתוך חמשת התפקידים נחשב לתפקיד מנהיגות בגוף המשיח. הנושאים בתפקידים האלו יעבדו יחד כצוות אחד, בשיתוף פעולה מלא, כשהשליח מתאם ביניהם ומתפקד כראש הצוות. צוות זה נקרא "צוות שליחי" או "צוות שליחי-נביאי" מאחר ו**הדגש הוא על מנהיגותם של השליח והנביא**. על-פי המודל בברית החדשה, השליח הוא בעל הסמכות הרוחנית על הקהילות, אך תפקידו חייב להיעשות בשיתוף פעולה עם נושאי תפקידים אחרים.

השליח מניח את יסודות הקהילה. יש לו יכולת לנטוע קהילות ולהרבות אותן תוך שהוא משתמש בכישוריו כרועה וכמורה יחד. הנביא מגלה את לב האדם, מאשר את הקריאה האישית ונותן פרספקטיבה וכיוון לרשת של קהילות. הנביא גם מזהיר ממצבים קיימים ועתידיים. המבשר מכשיר את המאמינים להיות אפקטיביים בבישור אמונתם. הרועה מכשיר את המאמינים לאהוב אחד את השני ולגדול באדון. המורה מקפיד ללמד את "עצת אלוהים כולה" מדבר אלוהים. (ג'אסטר - ["Five Fold Ministry: Why Do We Care?"](#), רביבי ישראל - ["Healthy Tension Between Leaders"](#))

5.2 השגחה בפועל

צוות שליחי משגיח על קהילות רבות. "המודל הבסיסי של משילות הוא צוות או מועצה המשגיחים על קהילות רבות יחד עם זקנים מקומיים". (ג'אסטר, Apostolic Ministry and Authority, עמ' 51). כדי לפקח על קהילה, הצוות השליחי ישתף פעולה עם צוות הזקנים שמנהיגים כל קהילה וקהילה. השליח ינדוד בין קהילות ויקיים ישיבות תקופתיות עם הזקנים המקומיים על-מנת לקדם את ענייני הקהילה. השליח גם יכול לשגר את אחד מנושאי חמשת התפקידים לקהילה מסוימת על-מנת לתמוך בתחום שבו היא זקוקה לעזרה. שיתוף הפעולה הזה בין הצוות השליחי להנהגה המקומית יביא לאחדות בתוך הקהילה ובין הקהילות.

5.3 מטרת השיקום

מדוע יש לשקם את חמשת התפקידים דווקא בימי הקץ? ג'אסטר כותב: "אלוהים החל לתת לי התגלות באשר למה שהכתובים מלמדים בדבר ימי הקץ, וכיצד אחדות הקהילה בימי הקץ תחת חמשת התפקידים תתחבר ליהודים המשיחיים ע"מ לראות בישועת ישראל וגאולת העולם". (ג'אסטר, "הסיפור של תיקון", עמ' 31, פסקה 6). דהיינו, אחדות הקהילה תתחדש בימי הקץ תחת השירות המשוקם של חמשת התפקידים, וכאשר שירות זה יתחבר ליהודים המשיחיים, אז נחזה בישועת ישראל ובגאולת העולם של קץ הימים. שוב, ג'אסטר יוצר קשר נסיבתי בין שחזור חמשת התפקידים בתחילה לישועת ישראל וגאולת העולם בסוף.

6. שיקום אחדות גוף המשיח בישראל

ג'אסטר כותב "המסקנה מהבשורות הסינופטיות היא שהשנים-עשר נבחרו כעדים המקוריים וכסמכות ממשל בקהילה של הברית החדשה. אלו הם מורי היסוד אחרי ישוע. ובכל זאת, למרות שאין אדם שיכול להשתוות לסמכותם, התבניות שהם ביססו לשירות וממשל הם דוגמאות לסמכות ולשירות שיבואו. האם עלינו להאמין שלאחר מותם לא תהיה סמכות מאחדת מעיר לעיר, אף [סמכות] מאחדת בין ערים, ושעל כולם להיות מפולגים?" (ג'אסטר, Apostolic Ministry and Authority, עמ' 9). "יוחנן י"ז 17 - כחלק מהתפילה לאחדות, ישוע מבקש שאלוהים ישלח אותם לעולם כפי שהוא נשלח לעולם. ההקשר מראה שלשליחים [לשנים העשר] יש תפקיד חשוב בכינון אחדות וסמכות של המלכות עלי אדמות. עלינו לקבל ששליחים היום כלולים בהרחבה דומה של סמכות, ואחראים על אחדות הגוף." (Apostolic Ministry and Authority, עמ' 9, פס' 3).

6.1 הבעיה: עצמאות הקהילות

גוף המשיח בישראל בנוי בעיקר מקהילות עצמאיות שאינן משתייכות לרשתות שליחיות. השליחים של תיקון מלמדים כי מאחר וגוף המשיח בנוי מקהילות עצמאיות, יש חוסר אחדות, פילוג והיעדר שיתוף פעולה בתוך הגוף, ושהמבנה הזה אינו תואם את כתבי הקודש. לדוגמה, ג'אסטר מלמד כי "על פי כתבי הברית החדשה, אין על קהילות מקומיות להיות עצמאיות." בתחילת דרכו ראה כיצד קהילה עצמאית סטתה, ובהיעדר פיקוח, לא הייתה דרך להחזיר את הקהילה לדרך הישר. מכך הסיק שלא נכון יהיה שקהילות מקומיות יהיו עצמאיות. כל קהילה תהיה כפופה לסמכות שליחית, וכך, על-ידי סמכות שליחית, יימנעו מקרים כאלו בעתיד. אינטרטר גם הוא מלמד ש"100% מהקהילות המוזכרות בברית החדשה היו מחוברות לצוות שליחי. ומה לגבי היום?" דהיינו, על-מנת שגוף המשיח יהיה בנוי נכון, כמו במעשי השליחים, על כל הקהילות להיות כנועות לסמכות שליחית.

ואם כתבי הקודש שוללים את עקרון עצמאות הקהילות, הרי שהחופש להקים קהילות ולמנות מנהיגים באופן עצמאי גם הוא פסול. ג'אסטר חושב שיש לשקול את עקרון הרציפות השליחית (Apostolic Succession)

המשמרת את ירושת הסמכות השליחית מימי השליחים עד היום. ג'אסטר כותב שבעיני הכנסיות ההיסטוריות (קתולים, אורתודוקסים, אנגליקנים וכו') "**לגיטימיות [של הסמכת מנהיג] קשורה באופן הדוק לרציפות [שליחית] בלתי-מקוטעת. אני חושב שלכנסיות הדוגלות ברציפות שליחית יש טענה חזקה בעניין.**" (ג'אסטר, Apostolic Ministry and Authority, עמ' 54). במילים אחרות, כדי להיות מוכר כמנהיג לגיטימי בכנסיות ההיסטוריות, המנהיג צריך לקבל הסמכה מאדם שסמכותו משתלשלת במעלה הדורות ישירות לשליחים הראשונים. לדעתו של ג'אסטר, גם הקהילות הכריזמטיות צריכות לשקול מנגנון רציפות שליחית דומה. ג'אסטר מציע שעל המנהיגים לשקול קבלת הסמכה מהכנסייה האפיסקופלית הכריזמטית על-מנת לשמר את הרציפות השליחית מאבות הקהילה (עמ' 58). החבירה של כריזמטים עם הדוגלים ברציפות שליחית "**תשים סוף לתופעה שבה אנשים חושבים שיש להם הזכות להקים צריך ולקרוא לעצמם רועה או רב בלי הכרה רצינית מסמכות מוכרת.**" (עמ' 58).

היכן עוצרים את מגמת השליטה בפונקציות של הקהילה? לדוגמה, אולי ירצו השליחים לקבוע באיזה תרגום של הברית החדשה ישתמשו הקהילות? אולי ינסחו ספר תפילות מוסכם שבו הקהילות יעשו שימוש (ויש כאלה)? אולי יערכו ליטורגיקה שליחית חדשה? אולי יחליטו שקהילות יעשו שימוש בשירונים מוסמכים בלבד? אולי יקימו מוסד הסמכה רוחני למורים בקהילות, שרק בהסמכתו יוכלו מורים ללמד? ואם, למשל, יעביר מורה כלשהו ביקורת על אחד השליחים, או יסטה מקו הלימוד של השליחים, האם קשה לראות כיצד יבטלו השליחים את הסמכתו בתגובה לכך? דוגמאות לפוליטיקות מעין אלה אינן חסרות בקהילות בעלות היררכיה של סמכויות, רק שכאן מדובר בסמכות שליחית. ההיסטוריה של הכנסייה אכן מלמדת שמוקדי כח הופכים בתוך זמן קצר ליעד השתלטות של אנשים צמאי כח, ולכן זו סכנה ממשית. אפשר לשאול גם, במידה והמשיח לא יגיע בדור השליחים הנכחי, כמה דורות יעברו עד שסמכות כזו תשמש ככלי להתעמרות או רדיפה של מאמינים שאינם סרים לסמכות השליחים?

6.2 הפתרון: סולם סמכות

אינטרטר מצגי מבנה של כניעה לסמכות המדגים כיצד יש לבנות את גוף המשיח. המבנה מתחיל עם התלמיד ברמת הפרט וכלה בועידה שליחית ירושלמית ברמת הגוף, כאשר הדרישה לכניעה הולכת ופוחתת ככל שמטפסים בסולם הסמכות. "**ככל שמתקדמת הסמכות הרוחנית מהרמה האישית לרמה הגלובלית, הדרישה לכניעה נעשית מקלה.**" אם אני בתחתית הסולם, הדרישה לכניעה מחמירה אך אם אני בראש הסולם הדרישה לכניעה מקלה. להלן מדרג הסמכות:

1. **חברי קהילה** - על כל מאמין להיות חבר בקהילה מקומית וכנוע לישוע ולהנהגת הקהילה.
2. **הנהגת קהילה** - כל קהילה מונהגת על-ידי זקנים ורועים מוסמכים. על הנהגת הקהילה להיות חברה ברשת שליחית וכנועה לשליחיה.
3. **צוותים שליחיים-נביאיים** - השליח והצוות סביבו מפקחים על ומאגדים רשת קהילות לכדי "רשת שליחית". הצוות השליחי מפקח על בריאותן הרוחנית, תקינות הלימוד ומוסר מנהיגיה של כל קהילה ברשת. לשליח יש סמכות להסיר ולהחליף זקן או רועה ממשרת המנהיגות במידה ויימצא כי הוא שרוי בחטא חמור, מלמד תורת שקר בוטה או הוכח כבלתי כשיר.
4. **יועץ בכיר** - הכוונה כנראה לשליח שהוא **ראש הצוות השליחי-נבואי**.
5. **שליחים בכירים** - שליחים בכירים יחברו לזקנים העירוניים בירושלים לכדי ועידה שליחית שתתקיים באזור ירושלים. אינטרטר מלמד ש"אם אתה מאמין בכניעת אנשים לסמכות, בסופו של דבר מגיעים למקום שיש לך סמכות שליחית. אם יש לך סמכות שליחית, למי השליחים נכנעים? **צריך להישען לכיוון סוג של קבוצה מרכזית של שליחים בכירים שתתקיים.**" כאן אינטרטר מבדיל בין "שליחים" ל"שליחים בכירים" ב"קבוצה מרכזית" (אינטרטר, [Acts 15 Revisited](#), דקה 20:57). עוד על כך בפרק הבא.

6.3 ממשל ארצי: הועידה השליחית

דרגת הסמכות הגבוהה ביותר שיש לשקם בקץ הימים היא הסמכות הרוחנית על גוף המשיח. מתוקף תפקידם של השליחים להביא אחדות לגוף, יש לשקם את הועידה השליחית שהוקמה במעשי השליחים ט"ו בכדי להביא סדר ואחדות לגוף המשיח. להבדיל מה"שליחים" המוזכרים בחמשת התפקידים, כאן מדובר ב"שליחים בכירים".

בשנת 2016 פרסמו רביבי ישראל/תיקון [סרטון יוטיוב בשם "Acts 15 Revisited"](#) ("בחינה מחודשת של מעשי השליחים ט"ו"), סרטון חשוב המסביר הרבה ממשנתם. בסרטון נראים אנשי ההנהגה הבכירה של ארגון "תיקון" ישובים בשורה אחת ובמרכזה מלמד אשר אינטרטור בהרחבה על שחזור הועידה השליחית הירושלמית על תקן מעשי השליחים ט"ו. [אינטרטור מלמד](#): "מה שאנו רואים כאן הוא שחזור של ... בעצם יותר נכון לומר "כינון של" ... [אך] אנחנו בוחנים את "השחזור של" ... ועידה שליחית-מרכזית-סמכותית בירושלים. זאת מחשבה בלתי נתפסת!" במילים אחרות, בתקופת מעשי השליחים כוננו את הועידה השליחית, והיום תיקון בוחנים את שחזורה.

עוד בסרטון, עוסקים בשאלה: מדוע יש צורך בשחזור ועידה שליחית כזו בימינו? הסיבות הן:

1. **ועידה משוחזרת תאחד את גוף המשיח בארץ.** ישנן סוגיות תיאולוגיות שנויות במחלוקת המפלגות את הקהילות ויש לפעול ליישבן אחת ולתמיד על-ידי דיון סמכותי שיעשה בוועידה השליחית היהודית הבכירה. יישוב המחלוקת התיאולוגית יביא להסכמה ואחדות בגוף המשיח. את זאת השליחים הבכירים החדשים יעשו כפי שיישבו השליחים הראשונים את המחלוקת התיאולוגית במעשי השליחים פרק ט"ו. בתקופה ההיא נאבקו והתפלגו סביב שאלת הצורך למול מאמינים מקרב הגויים. גם היום ישנם נושאים שנויים במחלוקת המפלגים את הקהילה כמו הנושאים "תורה וחסד" ו-"ישראל והגויים" ויש ליישבם אחת ולתמיד בדיון משותף. בסרטון המשיח, אינטרטור [מזכיר למאזיניו](#) כיצד בסרטון הקודם "Acts 15 Revisited" הם לימדו על "הבאת רשת קואופרטיבית של שליחים וזקנים לתוך ירושלים על-מנת להביא לאחדות וסדר לגוף המשיח".

2. **ועידה משוחזרת תייצג את גוף המשיח בארץ.** [ג'אסטר מלמד](#) "אם ישוע התפלל שנהיה מאוחדים [יוחנן י"ז], האם היו עולים [מאמינים מהגויים] לירושלים לו הייתה התנועה המשיחית בישראל מפולגת, ובמקום תנועה של שליחים יהודים בישראל היו מאה קהילות שכולן עצמאיות ושלא משתפות פעולה, ואנשים שטוענים שהם "משקמים" ולא היה ביניהם שיתוף פעולה עמוק ולא עבדו יחד? לא היתה להם [למאמינים מהגויים] סיבה לעלות." כחלק מהמאמץ לשקם את הקשר של הקהילה המשיחית המשוקמת בישראל לקהילות הגויים בחו"ל, ועידה שליחית תאחד את הקהילות, תביא לשיתוף פעולה בגוף, ותייצג את הגוף מול מאמינים מהגויים שרוצים לעלות לירושלים ולהתחבר עם גוף המשיח בישראל. אגב, עליית הגויים לירושלים היא דוגמה נוספת של ניכוס נבואות תנ"כיות על מלכות המשיח למלכות המשוקמת לפני חזרת המשיח. בתקופת המשיח הגויים יעלו לירושלים כדי לפגוש את המשיח, אך בתקופת הממלכה המשוקמת לפני חזרתו, הגויים יעלו לוועידה השליחית היהודית.

3. **ועידה משוחזרת תכין את הקרקע לקראת התעוררות רוחנית כלל-עולמית.** כפי שצויין בפרק [3.4](#) [דרש](#) השליחים רואים בייסוד הועידה השליחית של מעשי השליחים ט"ו אבן דרך הכרחית להתנעת ההתקדמות ההפוכה מפרק זה לאחדות של פרקים ג' ו-ב', לשפיכת רוח הקודש של פרק ב' ולשיקום הממלכה בפרק א'. באם לא תשוחזר הסמכות הרוחנית של פרק ט"ו, לא תהיה אחדות, ולא שפיכה של רוח הקודש, ולא חזרת האדון כמו בפרק א'.

4. **להדגים לעולם כולו כיצד ליישם מודל משילות.** ג'אסטר מלמד שבכל העולם נאבקים עם השאלה, איזו שיטת משילות מתאימה לניהול הקהילה. האם כדאי לבנות מודל קתולי? או אולי אנגליקני? [במילותיו של ג'אסטר](#): "מצאתי שכשאתי מתחבר עם כנסיות היסטוריות [קתולים, אורתודוקסים, אנגליקנים], הם גם

נאבקים עם הדברים הללו. יש מהם שאף חושבים שלא יצליחו עד שאנחנו נצליח. כשאני מטייל בכנסייה הבינלאומית, בכל מקום אנשים אומרים לי: "אנחנו מחכים שתעשו את זה נכון בישראל". לכל מקום שאני הולך אנשים אומרים לי שהם מחכים שנעשה את זה נכון בישראל. **כי המפתח הוא שזה לא יכול להיות מרוכז ברומא** [הערה: מקום מושבו של האפיפיור, הסמכות העליונה של הכנסייה הקתולית]. **איכשהו העולם צריך להתחבר באחדות עם ישראל ואז גם עם ירושלים**". לדעתו של ג'אסטר ישנה ציפייה בינלאומית שהשליחים המשיחיים יפתרו את בעיית המשילות הרוחנית בישראל, ואז בקרב הגויים יוכלו לשעתק את המודל המוצלח מישראל. כך יוכלו לפתור את בעיית המשילות בעולם כולו.

5. **ועידה משוחזרת תשיב את הסמכות הרוחנית לירושלים**. **אינטרטר קורא** לארגונים בינלאומיים לשוב ולתאם את עבודת הבשורה בעולם מול ההתחדשות השליחית הירושלמית: "[3:13] **צריך לשוב ולתאם את הבשורה מירושלים**... [3:17] **קבוצות אחרות רבות, לא רק Aglow** [ארגון משיחי שהתיישר עם רביבי ישראל], **ירצו להתיישר עם חזרת האדון, ועם מקום המושב של סמכותו עלי אדמות**... [3:40] **אני מאמין שהדבר הזה יקרה עם גוף המשיח בכל העולם**". מיותר לציין כי סמכות על עבודת הבשורה ברחבי העולם היא טענה לסמכות רוחנית עליונה. במקום אחר **כותב אינטרטר** "ככל שאנו מתקרבים לחזרתו של ישוע, הרשתות [השליחיות] האלו יישרו קו, הן מבחינה רוחנית והן מבחינה גיאוגרפית, עם ההנהגה השליחית היהודית המחודשת באזור ירושלים". במילים אחרות, ככל שנתקרב לחזרתו השנייה של ישוע, הרשתות השליחיות "יתיישרו" עם הועידה השליחית-יהודית באזור ירושלים. בפרק "**7. שיקום האחדות עם הקהילה הבינלאומית**" ניוכח ש"התיישרות" משמעה, בין היתר, "כניעה".

6. **החזרת הסמכות הרוחנית לשליחים היהודים**. מזה כ-2,000 שנה הבשורה הופקדה בידי הגויים. עכשיו הבשורה חזרה לישראל, ועל היהודים המשיחיים לחזור ולקחת את מקום הבכורה בגוף המשיח העולמי. כפי שהקהילה הראשונה הייתה מונהגת בידי שליחים יהודים, כך גם הסמכות השליחית העולמית תונהג בידי ועידה שליחית יהודית בירושלים. דבריהם החוזרים של המורים של תיקון/רביבי ישראל בדבר סמכות הועידה השליחית בירושלים, עליית הגויים לירושלים, כולל ההשוואה בין רומא לירושלים ו"תאום עבודת הבשורה בעולם" מלמדים שהועידה היהודית תשב בראש גוף המשיח העולמי ותיתן "אסטרטגיה מאוחדת" מירושלים, שהרי היא "**כס הסמכות של המשיח עלי אדמות**". עוד על כך בפרק הבא "**7. שיקום האחדות עם הקהילה הבינלאומית**".

חשוב לציין גם שהשימוש בביטויים רחבים כגון "שחזור מעשי השליחים ט"ו", "ועידה שליחית סמכותית", "גוף המשיח", "הגויים", "תאום הבשורה עם ירושלים", ו-"להביא סדר לגוף המשיח" מגלה שני דברים. ראשית, שאין מדובר במודל משילות פנימי עבור ארגון "תיקון" אלא בעקרונות משילות על כלל גוף המשיח. שנית, שהשאיפה היא לאותה סמכות של השליחים במעשי השליחים ט"ו. כשקוראים לארגונים בינלאומיים לחזור ולתאם את עבודת הבשורה מול ההתחדשות השליחית בירושלים, נראה שמדובר בטענה לסמכות הגבוהה ביותר.

את סמכויות הועידה **מסכם אינטרטר** כך: "יש תחושת אחדות בקשר של ברית, בידעה שיש כתובת שאליה ניתן לגשת על מנת [1] ליישב סכסוכים, מקום שבו ניתן [2] לעתור בנושאים מוסריים, מקום שבו ניתן [3] לקבל אסטרטגיה מאוחדת, ומקום שבו ניתן [4] להתמודד עם סוגיות תיאולוגיות כבדות-משקל". (אינטרטר, [Acts 15 Revisited](#)), (אינטרטר, [Acts Pattern](#)).

6.4 ממשל מחוזי

אינטרטר **מלמד** כי "סמכות הממשל חייבת להיות מחולקת למחוזות של ממשל מקומי". לדבריו, כשישוע ציווה על התלמידים במעשי השליחים א' 8 - "תהיו עדי הן בירושלים והן בכל יהודה ושומרון, עד קצה הארץ", הוא נתן לתלמידיו תבנית לבישור הבשורה לפי מחוזות: ירושלים, יהודה, שומרון ועד קצה הארץ. מאוחר יותר כשהתלמידים חזרו על השמות בתבנית הזו (מעשי השליחים ט' 31), הם השמיטו את ירושלים והוסיפו את הגליל. הקהילה התפזרה מירושלים בגלל הרדיפות, ועכשיו מחוז הגליל התווסף. מאחר והוזכרו רק המחוזות

בהן מלכות אלוהים התבססה, ניתן להסיק שמלכות אלוהים מתפרסת על פני מחוזות ממשל. [לדבריו](#) "הוא [ישוע] לימד את התלמידים שיצאו לבשר את בשורת הישועה, ובסופו של דבר זה יהפוך למלכות שלי, ויהיו פרובינציות (מחוזות) במלכות אלוהים בכל העולם. ישוע לימד תבנית בישור גיאוגרפית, אך גם לימד תבנית לפיה יש לבנות את ממשלתו הרוחנית עבור מלכות אלוהים." (אינטרטר, [כנס השגרירות הנוצרית ICEJ 2017](#), "ההבטחה לדור שלנו").

6.5 קהילת העיר - Church of the City

גיאסטר מלמד כי כל אלה שאנו קוראים להן "קהילות מקומיות" בעיר או איזור מסויים נחשבות לקהילה אחת של העיר. ועל קהילה זו, בסופו של יום, להיות מונהגת בידי צוות שליחי אחד לכל עיר ועיר. הוא כותב: "קהילה" נקראת "קהילה מקומית" בחוגים משיחיים. הרעיון שקהילות כאלו הן מה שהברית החדשה מגדירה כ"קהילה" הוא רעיון די מרחיק לכת, כי בברית החדשה היתה קהילה אחת בכל אזור, בלי קשר לגודל האזור ובלי קשר למספר חוגי הבית או גודלן. מה שאנשים קוראים לו היום "קהילה מקומית" לא היה קיים בברית החדשה בכל הקשור לממשל, למרות שקהילות שגודלן נע בין גודל של עיר וגודל של חוג בית אולי נפגשו כמו בתי כנסת בעולם העתיק... חשוב לשים לב שאפילו בהתחברות במתכונת בסיסית ורופפת עדיין יש ממשל. האם נחוצה הכרה של סמכות כלשהי בסוג של צוות, אולי אפילו צוות שליחי בעיר? (Apostolic Ministry and Authority, עמ' 51)

גיאסטר גם מציע שרק לממשל המקומי, דהיינו ממשל זקנים על העיר, תהיה הסמכות לסלוח חטאים. הוא כותב: "כאן [ביוחנן כ' 19-23] ישוע נותן לשליחים מימד נוסף של איסור והתרה. הם יכולים להכריז על סליחת חטאים על בסיס התוודות וחזרה בתשובה לאור הקורבן של המשיח. האם זה ניתן רק לשנים עשר, או לשליחים עתידיים, או לכל אלו שלהם ממשל זקנים? נראה שעל-מנת שיהיה לזה תוקף, צריך שישושים על-ידי זקנים המושלים בגוף בכל אזור, כפי שהכנסיות ההיסטוריות [קתולים, אורתודוקסים, אנגליקנים וכו'] ראו זאת." (גי'אסטר, Apostolic Ministry and Authority, עמ' 10).

6.6 סיכום ביניים

באם יקום מודל שכזה והקהילות יוכפפו לסמכות שליחית, אז יוכל הגוף "[להתיישר לקראת הועידה השליחית בירושלים](#)" וכלל גוף המשיח יסור לסמכותה של הועידה השליחית בירושלים. וכשיתכנסו יחד השליחים והזקנים הבחורים בירושלים לפתור מחלוקות תיאולוגיות ו"להביא סדר לגוף", הרי אז גוף המשיח יהיה מאוחד, מלוכד ומוכן לאחדות עם הקהילה הבינלאומית.

7. שיקום האחדות עם הקהילה הבינלאומית

כשגוף המשיח בישראל יהיה מאוחד, הוא יהיה מוכן לשלב האחדות עם הקהילה הבינלאומית. השליחים מלמדים שאחדות בין היהודים המשיחיים לקהילה הבינלאומית היא הכרחית על מנת לקיים את תפילתו של ישוע ביוחנן י"ז 21 ולהביא להתעוררות רוחנית כלל-עולמית: "יהיו נא פֶּלֶם אֶחָד; כְּמוֹ שְׂאֵתָהּ, אָבִי, בִּי וְאֲנִי בְךָ, שֶׁיְהִיוּ גַם הֵם בְּנוֹ, כִּדִּי שְׂיֵאֱמִין הָעוֹלָם כִּי אֶתָּה שְׁלַחְתָּנִי." על פי לימוד השליחים, אחדות קץ הימים בין היהודים המשיחיים לקהילה תביא לכך שהעולם יאמין, כפי שישוע התפלל. אחדות היא המפתח להתעוררות קץ הימים, שתביא לחזרה בתשובה הלאומית של ישראל. "שארית מישראל, יחד עם הנושעים בגויים, יגלמו את מלכות אלוהים בצורה שתגשים את יוחנן י"ז, שהיא תפילת ישוע לאחדות. המאמינים מהגויים יחד עם השארית מישראל ישפיעו על המנהיגים הישראלים להתוודות "ברוך הבא בשם אדוני". זה יביא לקבלה של ישראל [את ישוע] ולחיים מן המוות!" (Israel, The Church and the Last Days, עמ' 84, פסקה 3).

7.1 ההורות היהודית של הקהילה

כדי שאחדות כזו תתרחש, יש להכין את לבבות המאמינים הגויים. ג'אסטר כותב שהתרגש עד דמעות כשקרא ספר שנכתב על-יד כומר קתולי בשם "האב" פיטר הוקן, שלימים הפך, יחד עם ג'אסטר ואחרים, לאחד ממייסדי כנס TJCII (עליו יוסבר בהמשך). הוקן כתב כי "אחדות אמיתית תבוא רק כשהקהילה תכבד את ההורות היהודית" ("[הסיפור של תיקון](#)", עמ' 54, פסקה 4). ג'אסטר ממשיך לצטט את הוקן: "פיטר אף הכיר בחשיבות **שליהודים המשיחיים יהיה ממשל עצמי**, ולא תחת פטרונות של כנסייה כזו או אחרת, **אם רצונם למלא את תפקידם לכלל הכנסייה וכלפי העם היהודי**". במילים אחרות, כשהיהודים המשיחיים יקימו ממשל רוחני עצמאי, אז יוכלו למלא את תפקידם כלפי הקהילה הבינלאומית, שהוא תפקיד "הורי" לדבריו. [ג'אסטר בעצמו גם מלמד](#), "זה 5-6 שנים אני מלמד שה"הורות" של הקהילה הם היהודים". בעיניהם של השליחים, מודל המשילות המתאים עבור היהודים המשיחיים, ושאותו ידגימו לעולם, הוא מודל הועידה השליחית עם ממשל ארצי, מחוזי ועירוני. כשהיהודים המשיחיים יקימו ממשל רוחני זה, הרי אז הקשר ישוקם והיהודים המשיחיים יוכלו למלא את תפקידם ה"הורי" כלפי כלל הקהילה.

7.2 TJCII - הגויים מתיישרים

בנקודה זו חשוב להבהיר את מקומו של כנס TJCII, שהוא מהמפעלים הגדולים והחשובים של ג'אסטר וארגון תיקון, בשיתוף פעולה עם גופים אחרים. **כנס TJCII מגלם למעשה את המאמץ של "תיקון" בזירת הקהילה הבינלאומית להביא את כנסיות העולם להתיישרות עם היהודים המשיחיים**. במפעל זה, ג'אסטר מנסה להכשיר את לבבות הגויים לחידוש הקשר עם היהודים המשיחיים ולועידה הירושלמית השנייה. TJCII הוא ראשי תיבות של המילים Toward Jerusalem Council II, שמשמעותן "לקראת ועידת ירושלים השנייה". הקשר בין היהודים המשיחיים למאמינים מהגויים נותק בדורות הראשונים בגלל שהמאמינים מהגויים דחו את היהודים משיחיים. הקשר ישוקם כשהקהילה הבינלאומית, על כל זרמיה (כולל הכנסייה הקתולית והאורתודוקסית), תחזור בתשובה מדחיית היהודים, תחזור לשורשיה היהודיים ותשלים עם התפקיד ה"הורי" של היהודים כלפי כלל הקהילה.

ג'אסטר כותב "בלנצ'ארד [המייסד של מכללת וויטון בארה"ב שם למד ג'אסטר] נלחם עבור מטרה נעלה: ביטול העבדות. גם אני פעלתי עבור מטרה נעלה: לקבל את תנועת היהודים המשיחיים וביטול דחיית היהודים/ישראל בגלל תורת ההחלפה שהגיעה מהכנסייה. החזון הזה התגלם בפרויקט TJCII". ("[הסיפור של תיקון](#)", עמ' 51, פסקה 3). **הוא כותב**, "ברומים י"א, שאול מציג עדות כפולה [של השארית היהודית משיחית ושל המאמינים מהגויים] שתעמוד עד שכל ישראל תיושע. זוהי ההשקפה בוועדה של TJCII. **בפרויקט המכובד הזה אנו קוראים לחזרה בתשובה ולהתיישרות של כלל הכנסייה, על כל זרמיה, עם ישראל והיהודים המשיחיים**. לא מדובר בתמיכה בכל מעשיה של ישראל או בכל מה שיש ביהדות. אך כן מדובר בהתיישרות של הלב עם מטרות אלוהים עבור ישראל והגויים".

נשאלת השאלה, מדוע ג'אסטר פועל לבניית קשר עם כנסיות המחזיקות בתורות שקר מובהקות? לדוגמה, האם יש מקום לאחדות עם זרם שמאמין שיש להתפלל למרים הקדושה? לדעתו של ג'אסטר, למרות ההבדלים, ישנם מאמיני אמת בתוך כל הזרמים הנוצרים בעולם, כפי שגם בתנועה הרפורמיסטית רק חלק הם מאמיני אמת. אך האם ג'אסטר מנסה לבנות קשר א-פורמלי עם מי שהוא מחשיב מאמיני אמת, אף שהם עדיין חלק מכנסייה שמחזיקה בתורות שקר, או שמא מדובר בניסיון לקבל הכרה גורפת באופן רשמי מכלל הכנסיות ההן?

"אחרי 10 שנים הצלחנו סוף סוף לקיים את הכנס הראשון שלנו בסתיו 2006 כפי שג'ון ואני חזינו. יותר מ-35 מדינות נכחו וכל הזרמים העיקריים מהכנסייה יוצגו. **כעת אנו עובדים על השגת אישורי תמיכה רשמיים מהכנסיות**". ("[הסיפור של תיקון](#)", עמ' 55, פסקה 4). כאן אנו לומדים שלמרות שהחיבור הראשוני התחיל

בקשרי ידידות עם אנשים בתוך הכנסיות האלו, המטרה המוצהרת היא להשיג תמיכה רשמית מכל הכנסיות. יתרה מכך, למרות שג'אסטר מצהיר שהוא איננו מצדד באקומניות, פיטר הוקן עצמו קובע כי התנועה האקומנית היא פעולה של רוח הקודש. "מעגלים שונים רואים בתנועה האקומנית כמאפיין את הנצרות של המאה העשרים. כמו התנועה הפנטקוסטלית, מקורה של התנועה האקומנית מתוארכת לעשור הראשון של המאה ה-20. אך עד היום יש מעט יחסי גומלין וסימפטיה בין שתי התנועות הללו. **הכותב** [פיטר הוקן] **רואה בשתי התנועות פעולות יסוד של רוח הקודש**". ("האתגרים של התנועות הפנטקוסטליות. הכריזמטיות, והמשיחיות". עמ' 1. פסקה 2.) אז גם אם ג'אסטר טוען שאחדות היא רק עם מאמיני אמת בכנסיות היסטוריות, וגם אם הוא טוען שהוא איננו מאמין בעקרונות האקומניות, TJCII עודם מחפשים תמיכה רשמית מהכנסיות, והאנשים איתם הוא מתערה כן דוגלים באקומניות. כל גורם מגדיר כראות עיניו את המטרה שלשמה הם מתחברים.

7.3 היהודים המשיחיים מאמצים

מהכיוון השני, **אינטרטר מלמד** [מקור מס' 2] שהיהודים המשיחיים יצטרכו גם הם לעשות את חלקם כדי להביא אחדות בינם לבין הקהילה הבינלאומית: "אחדות תבוא כאשר השארית המשיחית בישראל "תאמץ" את הגוף העולמי, הלא היא הקהילה הבינלאומית". וגם "ניתן לראות בקהילה הבינלאומית משפחה של משפחות. השארית בישראל אמורה להיות האח הבכור של המשפחה. התפקיד של האח הבכור הוא לאחד את המשפחה המורחבת. ככל שאנו היהודים המשיחיים נאחז בקריאה של יוחנן י"ז לאחדות, כך גם נאחז בקריאה המכוונת אלינו ברומים י"א". אחדות תבוא רק כשגוף המשיח בישראל "יאמץ" את הקהילה הבינלאומית ויאחד את המשפחה כמו אח בכור. האם הגוף בישראל מוכן לאמץ את הקהילה הבינלאומית?

7.4 התיישרות = כניעה

כששוקלים את דבריהם של ה"אב" הוקן וג'אסטר, המגדירים את הקשר בין היהודים המשיחיים לבין הקהילה הבינלאומית כקשר של "הורות", ואת קריאתו של אינטרטר ליהודים המשיחיים "לאמץ" את הקהילה הבינלאומית, ומניחים אותם כנגד הקריאה של TJCII להתיישרות עם היהודים המשיחיים, **אזי ניתן להגדיר בבטחה שקשר ה"התיישרות" הוא קשר סמכותי**. **אינטרטר אף מלמד זאת מפורשות** בסרטון על "התיישרות" בקץ הימים בין השארית המשיחית בישראל לקהילת המאמינים מן הגויים: "אני רוצה לדבר איתכם על מילה מיוחדת שהיא "התיישרות". זו מילה גדולה. ספציפית אני מדבר על התיישרות בין ישראל והקהילה בקץ הימים. תנו לי להסביר. "התיישרות" היא סוג של סדר. זה לחבר חלקים במסגרת הנכונה כדי שכולם יוכלו לעבוד ביחד. זה כולל סוג של כניעה, אבל זה לא רק סוג של כניעה היררכית. זה הסדר שבו מסדרים את החלקים". דהיינו, התיישרות משמעה גם "כניעה היררכית" אך גם הושבת כל חלק במקומו באופן שמאפשר לכלל הגוף לתפקד. אינטרטר משתמש כמשל בכירופרקט שמיישר את עצמות הגוף כך שכל הגוף יוכל לחזור לתפקד בצורה נכונה. **ועוד** "התיישרות כוללת בחובה כניעה לסמכות, סדר תקין של יחסי ברית והבנה נבואית של העתיד".

7.5 פרי ההתיישרות: התגלות לעולם

כיצד תיראה הקהילה כשהגויים יתיישרו והיהודים המשיחיים יקחו את מקום ההנהגה בגוף? כיצד ינהיגו היהודים המשיחיים את הקהילה? **אינטרטר כותב** "לאחרונה, חשתי בתפילה את התובנה הבאה. אני מציג אותה לבחינתכם: הגיע הזמן שהשארית המשיחית בישראל תיקח את מקומה בהנהגת גוף המשיח בכל העולם. ב"גלים" קודמים של רוח הקודש, גופים מקומיים באזורים שונים בעולם לקחו את ההנהגה. בכל פעם היתה התגלות עם נושא מרכזי שהנהיגה את גוף המשיח לתקופה. מה תהיה התגלות המונהגת מהשארית בישראל ושתברך את שאר הגוף? התשובה היא: **הקריאה של יוחנן י"ז לאחדות**". כאשר היהודים המשיחיים ייקחו את המנהיגות על גוף המשיח בכל העולם, הם גם יביאו התגלות חדשה שתצעיד את הקהילה

הבינלאומית לאחדות. היעד האחרון של תנועות השיקום המודרניות יושג כשתישרור אחדות בקהילה הבינלאומית. אז, הקהילה תהיה מוכנה לשלב הבא: שפיכת רוח הקודש.

8. התעוררות כלל-עולמית וישועת ישראל

אחדות בגוף המשיח בארץ ובין כלל המאמינים בעולם תביא לשפיכת רוח הקודש על כל העולם. מאחר והשליחים קוראים את ספר מעשי השליחים הפוך, ניתן ללמוד שאם בפרק ב'-ד' של מעשי השליחים הייתה אחדות שבאה בעקבות שפיכת רוח הקודש, כעת זה הפוך. היום, האחדות של פרקים ב'-ד' תקדם את שפיכת רוח הקודש של פרק ב'.

אינטרט מלמד שההתעוררות של אחרית הימים תהיה בקנה מידה כה גדול שהוא יעלה על כל התעוררות קודמת, כולל שפיכת רוח הקודש במעשי השליחים. "יואל ג' 1 - 'וְהָיָה אַחֲרֵי־כֵן, אֲשֶׁפֹךְ אֶת־רוּחִי עַל־כָּל־בָּשָׂר, וְנָבְאוּ בְנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם". שפיכה של רוח אלוהים תתרחש לאחר המאורעות שעכשיו תוארו. שפיכת רוח הקודש היא מה שכיפא אמר שקרה בשבועות במאה הראשונה, ויקרה שוב בזמננו אך בקנה מידה רחב יותר. השפיכה לא תתקיים עד שכל המאורעות האחרים יתרחשו לפני כן. מה שמקדים את שפיכת רוח הקודש הוא השיקום ההדדי של הקהילה וישראל כפי שתואר. שוב, לא מדובר בצירוף מקרים. אלוהים לא ישפוך את רוחו עד שהקהילה וישראל משוקמים מספיק כדי לקבל את רוחו ולהעיד בפני העולם." (עמ' 136-135). כאן אנחנו למדים שוב שהתנאי לשלב הבא, דהיינו שפיכת רוח הקודש, תלוי בשיקום אחדות הקהילה עם ישראל. אם אין אחדות, אין שפיכת רוח הקודש.

גם תנועת המלקוש (Latter Rain) לימדה ששפיכת רוח הקודש באחרית הימים תהיה כה רחבה, שהיא תגמד את כל קודמותיה. פרשנות זו מבוססת על אלגוריה של יואל ב' 23. אינטרט מלמד: "יואל ב' 23 - 'וְבָנֵי צִיּוֹן, גִּילוּ וְשִׂמְחוּ בַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם, כִּי־נָתַן לָכֶם אֶת־הַמּוֹרָה לְצַדָּקָה; וַיִּזְרַד לָכֶם, גֶּשֶׁם מוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ בְּרָאשׁוֹן". באופן גשמי, הגשם במזרח התיכון מייצג גדילה חקלאית ועל כן גם שגשוג כלכלי. רוחנית, הגשם מייצג את שפיכת רוח הקודש בהתעוררות. שילוב גשם היורה וגשם המלקוש מצביע על התעוררות רוחנית בקנה מידה כזה שיהווה שיא לכל ההתעוררויות הרוחניות שהתרחשו בעבר." (Israel, The Church and the Last Days, עמ' 133). זוהי הפרשנות הקלאסית של תנועת המלקוש.

אינטרט גם מלמד שההתעוררות הרוחנית תתרחש בעת רדיפה ובזמן צרת אחרית הימים. [הוא כותב](#): "צרה והתעוררות מתרחשים באותו הזמן. גם החמלה של אלוהים וגם קדושתו מופגנים לרווחה בפני העולם." ומה מביא לצרת אחרית הימים? האם הצרה באה כתוצאה מהמרד וההפקרות של עם אלוהים או כתוצאה משיקום הקהילה וישראל באחרית הימים וצדקתם? "שיקום הקהילה וישראל מתרחש באמצע רדיפה ובזמן צרת אחרית הימים. לא מדובר בצירוף מקרים. ככל שאלוהים פועל בקרב עמו, כוחות רוחניים מתעוררים. מערכת הרשע של העולם מגיבה ונלחמת חזרה. אם עם אלוהים לא מתקדם ברצון אלוהים, לשטן יש מעט סיבה לתקוף. לדוגמה, לא היתה התנגדות לצינות כשהצינות לא היתה קיימת. המעשים החיוביים והצודקים של עם אלוהים מגרים תגובה שלילית ושטנית מהרשעים." (Israel, The Church and the Last Days, עמ' 135). משתמע מן הדברים הללו שצרת אחרית הימים היא בגלל צידקתו של עם אלוהים (ישראל והקהילה), ולא, למשל, בגלל חטאי העם. בנוסף, משתמע שהצרה של אחרית הימים היא כתוצאה משיקום אחדות הקהילה וישראל, פעולה שנעשית, כמובן, על-ידי השליחים ושירות חמשת התפקידים.

האם ההתעוררות הרוחנית של קץ הימים תהיה בקנה מידה כלל-עולמי או שמדובר בשפיכת רוח הקודש על ישראל בלבד באמצע הצרה הגדולה? האם הצרה הגדולה באה כתגובת השטן למעשיהם הצודקים והחיוביים של עם אלוהים או שהיא מגיעה בגלל משפט אלוהים על חטא ומרד? האם אלוהים ישפוך את רוחו בגלל פעולות הכנה אנושיות שיביאו את הקהילה לאחדות, או שאלוהים ישפוך את רוחו כתוצאה מהחלטתו הריבונית לרחם על עמו בזמן הצרה הגדולה? אלו שאלות חשובות שיש לבחון אותן לפי דבר אלוהים.

9. חזרת האדון וגאולה עולמית

פרק קצר זה עוסק בלימוד שליחי תיקון על חזרת האדון ושיקום מלכותו עלי אדמות. מדובר במלכות אלף השנים שתתחיל עם חזרת האדון ושבהמלכה ימלוך המשיח מירושלים על כל הגויים - נושא שבפני עצמו זוכה להסכמה רחבה בגוף. פרק זה נכלל בעיקר על-מנת להשלים את סקירת תורת השליחים ורק יצוינו בו תורותיהם הייחודיות.

למשל, אם לפי תורתם פרק ב' של מעשי השליחים מביא לשפיכת רוח הקודש, אז כעת בכונן ההפוך, שפיכת רוח הקודש תביא לפרק א' - הפגעה (פס' 12-14), חזרת האדון (פס' 9-11), שיקום מלכותו (פס' 6) וגאולה עולמית. "כשכיפא הטיף בשבועות, הוא ציטט מספר יואל. הוא ראה אותם עושים את מה שיואל ניבא. יואל דיבר על תקופות ממושכות של תפילה, וזה בדיוק מה שהתלמידים עשו לפני שהאש נפלה. נראה שיש עקביות עם רוח אלוהים, שבזמן התפילה של המאמינים, רוח הקודש הדריך אותם להתרכז בנבואות של יואל. הלבבות שלהם התמלאו בהתגלויות ובכך הזדהו עם מה שיואל ניבא. במובן מסויים, הם שאבו מהכח שבתוכן הספר. ומהו התוכן? מאורעות שיריעידו את העולם בדיוק לפני הופעת האדון. ההתגלות בדבר הופעת האדון דירבנה אותם להפגעה אינטנסיבית. ההפגעה הזאת הביאה להתעררות על-טבעית ששינתה את העולם. **בזמננו אנו, התבנית הזאת תקרה שוב, אך בקנה מידה כה רחב שזה יביא לחזרת האדון.**" (אינטרט, Israel, the Church, and the Last Days, עמ' 124-125). בתקופה ההיא של מעשי השליחים התפילה הייתה מפרק א' לכיוון פרק ב' (שפיכת אש רוח הקודש), היום ההפגעה של פרק א' פס' 12-14 פונה לכיוון ההפוך - אש המשפט וחזרת האדון ישוע.

ג'אסטר כותב: "לאנשים מכל העמים יש את הכח להתפלל שישראל תיכנס למקום שבו תכריז את הקריאה "ברוך הבא בשם אדוני", תפילה שמזמינה את ישוע למלוך על העולם. ישראל היא הנציגה של העמים ולכן יש לה את הזכות להזמין את ישוע לעולם. אבל, אם ישראל לא תזמין את ישוע למלוך על העולם, הוא לא יבוא. יחד עם זאת, ישראל לבדה אינה הנציגה הבלעדית. צריכים להיות נציגים מכל מדינה. הנציגים מכל מדינה ממלאים תפקיד הפגעה. בדיוק לפני שישוע יחזור, כפי שאני רואה זאת, המאמינים מכל מדינה יגידו בלשונותיהם "ישוע מרנאתא, בוא מלוך על המדינות." המאמינים הרוסים יגידו "בוא ישוע מלוך על רוסיה." המאמינים היפנים יאמרו "בוא ישוע, מלוך על יפן!" כשמכסת ההפגעה תתמלא בתפילות ההכרחיות מכל מדינה, וישראל מצטרפת לתפילה, הגאולה תגיע! כמובן, גאולה מגיעה יחד עם משפט. כשיש משפט, זעם נשפך. אלוהים שופט ואז מושיע את העולם. אם תבינו את העיקרון הזה, אפשר להבין את עקרון "כלת המשיח". (ג'אסטר, Israel, the Church, and the Last Days, עמ' 89-90).

10. סיכום

האם הקהילה תשוקם בקץ הימים לפני חזרת האדון ישוע? האם יש לשקם את הסמכות הרוחנית בגוף המשיח כדי שהמלכות תצא לעולם והמשיח יוכל לחזור? האם היהודים המשיחיים צריכים לקחת את הסמכות הרוחנית על הקהילה הבינלאומית? האם ירושלים צריכה להיות כס הסמכות הארצי של ישוע לפני שיחזור? האם יש ביסוס בכתובים לייסוד מחדש של הועידה השליחית ממעשי השליחים ט"ו? האם הפרשנויות של השליחים בנויות על היסוד האיתן של דבר אלוהים או שמא מדובר בניתוק מכוונת המחבר? לאור משקל הטענות, האם הפרשנויות שהם מביאים עומדות באמות המידה הדרושות? האם הקהילה עומדת לפתחו של עידן שליחים חדש בישראל שמימדיו גדולים מעידן השליחים בספר מעשי השליחים? האם היהודים המשיחיים יביאו מסר התגלות לעולם בדבר אחדות יוחנן י"ז? אלו טענות הרות גורל עבור גוף המשיח בישראל. אם אלוהים קורא לגוף המשיח להיכנס לעידן שליחי חדש, על כולנו להיכנע להתגלות השליחים ולהכיר בקריאה נבואית זו לקץ הימים.

ברמה האישית אגיד את הדברים הבאים. גוף המשיח בישראל בנוי ממגוון רחב של תרבויות, השקפות וסגנונות. אנחנו כריזמטים, שמרנים או משהו ביניהם. לכולנו השקפות אסכטולוגיות שונות. אנחנו מאמינים בהילקחות לפני הצרה, באמצע הצרה או בסוף הצרה. לפעמים בשלושתם גם יחד. ברצוני להבהיר שאין בכוונת המסמך הזה לפגוע ברגשותיו של איש או לפלג בין שמרנים או כריזמטים או פנטקוסטלים או כל זרם אחר.

יחד עם זאת, ברצוני לגעת בנקודה רגישה, אך מתבקשת, לאור רצינות טענות השליחים והשלכותיהן על גוף המשיח בישראל. מאחר ופרשנויות השליחים מבוססות על התגלות על-טבעית ודברי נבואה הקושרים את כלל גוף המשיח לתורתם, האם אין זה מחייב שהגוף יבחן את הטענות הללו? אני מציע שיש רק שתי אפשרויות: הגוף צריך לקבל את התורה הזו כדבר אלוהים ולהיכנע לתוכנית זו, או לחילופין, לדחות את התורה ולקרוא להוגיה להתנער ממנה, על כל המשתמע מכך, ולחזור בתשובה.

ומילה לסיים. חוברת זו נועדה ל**שרת** את גוף המשיח בישראל. היא נועדה לתרום לשקיפות, לעזור לגוף להבין היטב את תורת השליחים של תיקון, ולקרוא לגוף לבחון את תורתם לאור כתבי הקודש.